

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH  
FILOZOFICKÁ FAKULTA  
ÚSTAV ARCHIVNICTVÍ A POMOCNÝCH VĚD HISTORICKÝCH

**BAKALÁŘSKÁ PRÁCE**

**KNIHY FUNDACÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉHO  
DĚKANSTVÍ ZE 17. A 18. STOLETÍ**

Vedoucí práce: doc. PhDr. Marie Ryantová, CSc.

Autor práce: Lukáš Pelikán

Studijní obor: Archivnictví

Ročník: Čtvrtý

2017

Prohlašuji, že svoji bakalářskou práci jsem vypracoval samostatně pouze s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b Zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice 20. listopadu 2017

podpis studenta

## **Anotace**

Cílem bakalářské práce „*Knihy fundací českobudějovického děkanství ze 17. a 18. století*“ je popis těchto dvou knih. Téma fundací, zejména bližší výzkum problému, se zatím dočkalo mála pozornosti historiků. Práce je rozdělena do čtyř kapitol. V první kapitole je kromě představení dostupné literatury vztahující se k tématu vymezen pojem fundace. Co se týče terminologie, bylo přistoupeno k vysvětlení pojmu z pohledu právního i z pohledu církevního. Druhá kapitola poskytuje prostor pro představení místa, ke kterému se knihy vztahují, a sice českobudějovického děkanství. Jádrem samotného studia jsou třetí a čtvrtá kapitola. V první jmenované se nachází vnější a vnitřní popisy knih. Z důvodu rozsáhlosti materiálu byl větší důraz kladen jen na první zkoumanou knihu. Poslední kapitola je věnována zápisům z první knihy uskutečněným do roku 1800 a umožňuje tím jejich podrobnější studium. V závěru práce je shrnut význam fundací a fundačních knih, jakožto cenného pramene církevní provenience. Práce obsahuje přehled použitých pramenů a literatury a je doplněna přílohou, ve které zaujímá nejvíce prostoru tabulka, která přehledným způsobem přináší přehled záznamů první knihy. Nechybí ani grafy, další tabulky či reprodukce.

## Summary

The aim of the bachelor's thesis „*The Books of the Foundations of the Deanery in České Budějovice from the 17th and 18th century*“ is a description of these two books. The theme of the foundations, especially those closer to the research of this issue, has been elaborated by historians very little so far. The thesis is divided into four chapters. In the first one there is a presentation of the accessible literature related to this topic, and there is also a specification of the term foundation. As for the terminology, the term foundation had been explained out of the juridical and also out of the ecclesiastical point of view. The second chapter presents the place, the books apply to, namely the Deanery in České Budějovice. The core of this thesis are the third and the fourth chapter. In the first mentioned chapter, there are a description of external and internal characteristics of the researchings books. Due to the extensive content of the material, there is more attention focused on the first book only. The last chapter is dedicated to the foundations from the first book, which had been written till the year 1800, and thus it enables a more detailed analysis. The conclusion of the thesis contains a summary of the meaning of the foundations and of the foundation's books mentioned above, as a very valuable source of the ecclesiastical provenance. The thesis contains an overview of the applied sources and literature, and it is accompanied by appendices, containing a comprehensive table including a very clear summary of the content of the first book. The conclusion also contains some charts, more tables and reproductions.

## **Poděkování**

Chtěl bych na prvním místě poděkovat mé rodině za trpělivost a psychickou podporu během tvorby práce. Chci též samozřejmě poděkovat všem těm, díky nimž jsem se mohl dostat k touženému materiálu a bádát v něm. V první řadě se jedná se o pracovníky českobudějovického okresního archivu, kterým děkuji za ochotu pomoci a za čas, jež věnovali mým dotazům. Dále děkuji zlatokorunským pracovníkům Oddělení rukopisů a starých tisků Jihočeské vědecké knihovny za možnost bádání v tamní příruční knihovně a pracovnícím Akademické knihovny Jihočeské univerzity za zprostředkování meziknihovních výpůjček. Speciální poděkování patří doc. PhDr. Marii Ryantové, CSc., vedoucí mé bakalářské práce, za poskytnutí cenných rad a nápadů a za laskavost při vedení práce.

# Obsah

Úvod .....	8
<b>1. Fundace, jejich charakter a vymezení .....</b>	<b>9</b>
1. 1. Doba rekatolizace .....	9
1. 2. Stav bádání .....	10
1. 3. Vymezení pojmu fundace .....	12
1. 4. Podoby fundací.....	14
1. 5. Původ a vývoj mešních nadací .....	15
<b>2. Dějiny českobudějovického děkanství .....</b>	<b>17</b>
2. 1. Doba předbělohorská .....	17
2. 2. Doba pobělohorská.....	19
2. 3. Patroni .....	23
2. 3. 1. Patron ve smyslu patronátního práva .....	23
2. 3. 2. Církevní patron ve smyslu konkrétního svatého .....	24
<b>3. Českobudějovické knihy fundací .....</b>	<b>25</b>
3. 1. Kniha č. 47 .....	26
3. 1. 1. Vnější popis .....	26
3. 1. 2. Vnitřní popis.....	26
3. 1. 3. Proces vyřizování fundací .....	29
3. 2. Kniha č. 48 .....	31
3. 2. 1. Vnější popis .....	31
3. 2. 2. Vnitřní popis.....	31
3. 3. Českobudějovické knihy fundací a související písemnosti .....	34
<b>4. Fundace do roku 1800 .....</b>	<b>36</b>
4. 1. Podoba zápisů.....	36
4. 2. Popis fundací a jejich typy .....	38
4. 2. 1. Fundace farnímu kostelu .....	39
4. 2. 2. Fundace chudým.....	39
4. 2. 3. Fundace zřízené za studijními účely.....	40

4. 2. 4. Fundace piaristům .....	40
4. 3. Zastoupení fundátorů .....	41
4. 4. Chronologické rozložení fundací .....	42
4. 5. Fundační kapitál .....	42
4. 6. Ostatní zápisy .....	42
<b>Závěr .....</b>	<b>44</b>
<b>Seznam použitých pramenů a literatury .....</b>	<b>46</b>
<b>Seznam zkratk .....</b>	<b>49</b>
<b>Seznam příloh.....</b>	<b>50</b>
Tabulka č. 1 – Přehled všech zápisů z knihy č. 47.....	51
Abecední rejstřík fundátorů z knihy č. 47 .....	77
Graf č. 1 – Přehled fundací z knihy č. 47 – chronologické rozložení fundací .....	81
Tabulka č. 2 – Přehled fundací z knihy č. 47 - počet fundací dle desetiletí.....	82
Tabulka č. 3 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – druhy fundací .....	82
Graf č. 2 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – zastoupení fundátorů.....	83
Tabulka č. 4 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – zastoupení fundátorů.....	83
Tabulka č. 5 – Fundace do roku 1800 – druhy fundací.....	84
Tabulka č. 6 – Fundace do roku 1800 – zastoupení fundátorů .....	84
Tabulka č. 7 – Fundace do roku 1800 – chronologické rozložení fundací .....	85
Tabulka č. 8 – Fundace do roku 1800 – výše fundačního kapitálu.....	85
Graf č. 3 – Fundace do roku 1800 – chronologické rozložení fundací .....	86
Reprodukce .....	87

## Úvod

Oblast majetkoprávních záležitostí katolické církve v českých zemích patří k zajímavým tématům z českých dějin. Studnice otázek je mnohdy nevyčerpatelná a hledání odpovědí na ně vyžaduje studium vhodných pramenů. Badatelům jsou ve státních okresních archivech k dispozici archivy farních úřadů, kde jsou uloženy např. inventáře kostela nebo fary, kostelní účty či jiné dílčí dokumenty týkající se hospodaření beneficium.<sup>1</sup> Součástí bývají také knihy fundací a materiál podobného charakteru, zejména seznamy odsloužených mší či opisy nadačních listin. Ty jsou opsány do fundačních knih, ovšem někdy se v archivu nacházejí navíc také v podobě spisového materiálu. Lze v rámci studia těchto pramenů alespoň do určité míry odhalit samotné důvody, pohnutky, které vedly dotyčného k darování finančního obnosu církvi? I to je jedna z otázek, na kterou se bude předkládaná práce snažit najít odpověď. Tato práce si klade za cíl představit oblast církevních fundací na základě studia fundačních knih českobudějovického děkanství.

Ve Státním okresním archivu České Budějovice jsou ve fondu Děkanství úřad České Budějovice pod inventárním čísly 47 a 48 uloženy dvě knihy fundací, ze kterých vychází tato práce. Z části byl využit i spisový materiál téhož fondu. Kromě pramenné základny jsou k dispozici práce historiků zabývajících se církevními dějinami. Jedná se zejména o práce Antonína Podlahy pro celozemské měřítko a Pavly Stuchlé pro poznání církevní správy na regionální úrovni. Pro poznání právních záležitostí jsou k dispozici práce Edwarda Rittnera či Jiřího Rajmunda Tretery. Podrobněji se budu dostupné literatuře věnovat v navazujícím textu. Je nutné ovšem zmínit, že téma fundace a záležitosti s nimi spjaté (jejich vyřizování, evidování) se dosud dočkalo mála pozorností ze strany historiků.

V první kapitole se pokusím na základě literatury dospět k ucelenému pohledu na problematiku fundací. Druhá kapitola bude věnována českobudějovickému děkanství. Ve třetí kapitole najde své místo popis materiálu na základě jeho studia. U obou knih bude uveden jejich vnější popis. V rámci předkládané práce se zaměřím, s ohledem na rozsah materiálu, blíže pouze na knihu č. 47. Bude zde představen její vnitřní popis. Závěr třetí kapitoly bude věnován spisovému materiálu téhož fondu. V poslední kapitole bude pozornost směřována pouze na fundace z první knihy učiněné do roku 1800.

---

<sup>1</sup> Výkazy o prodeji či koupi pozemků, pokladniční deníky, výdaje na opravu budov, roční účetní výkazy.



# 1. Fundace, jejich charakter a vymezení

## 1. 1. Doba rekatolizace

Obě zkoumané knihy fundací českobudějovického děkanství<sup>2</sup> vznikly v 18. století. Byla to doba vrcholící barokní kultury v českých zemích, doba, která obohatila českou krajinu o nespočet architektonických památek. Ve městech byly budovány pro baroko typicky bohatě zdobené kostely. Venkov byl ozdoben celou řadou kostelíků, kaplí, podél cest se objevily kapličky, boží muka a kříže.<sup>3</sup> V pozadí tohoto utvoření typicky české krajiny stál zájem státu o důsledné prosazení jediného povoleného vyznání, kterým bylo římskokatolické náboženství. Jedna z možností, jak zapůsobit na obyčejného člověka, žijícího zpravidla na venkově, a posílit tak jeho katolické cítění, bylo právě ono budování posvátných míst. Vše, o čem je a ještě bude řeč, bylo součástí rekatolizačního úsilí.

Rekatolizace ovšem začala už dříve. Na panstvích katolických vrchností spadají její počátky ještě do závěru doby předbělohorské. V celozemském měřítku pak rekatolizace nastupuje ve dvacátých letech 17. století,<sup>4</sup> kdy po porážce českého stavovského povstání bylo vydáno roku 1627 Obnovené zřízení zemské pro Čechy a roku 1628 pro Moravu. Velice účinným rekatolizačním nástrojem se stala církev. Setkal se s ní totiž každý člověk. Církev provázela člověka od narození až do hrobu. Byla neodlučitelnou součástí života tehdejších lidí. Pro její silný vliv na myšlení a jednání obyvatel a zejména pro její relativní dostupnost a blízkost ve všech regionech státu,<sup>5</sup> byla právě ona pověřena státem k provedení rekatolizace v praxi. Církevní správa, zejména její nižší složky, nebyla v tomto období v optimálním a touženém stavu, ale postupně se její postavení zlepšilo, díky čemuž se v následujících letech mohla stát tím nejsilnějším nástrojem rekatolizace a mít obrovský vliv na mentalitu obyvatel.

Z nejdůležitějších inovátorských, církev posilujících kroků v 17. století, bychom měli připomenout zavedení sítě vikariátů, ke kterému došlo za episkopátu Arnošta

---

<sup>2</sup> Státní oblastní archiv v Třeboni (dále jen SOA Třeboň), Státní okresní archiv České Budějovice (dále jen SOkA ČB), fond Děkanství úřad České Budějovice, inv. č. 47 a inv. č. 48.

<sup>3</sup> Jiří MIKULEC, *Náboženský život a barokní zbožnost v českých zemích*, Praha 2013, s. 97, 130.

<sup>4</sup> Více o rekatolizaci Jiří MIKULEC, *31. 7. 1627. Rekatolizace šlechty v Čechách. Čí země, toho náboženství*, Praha 2005.

<sup>5</sup> Problém představovaly rozsáhlé farnosti, ve kterých byl kostel a farář vzdálen i několik hodin chůze od svých farníků. Viz např. Pavla STUHLÁ, *Prachatický vikariát 1676-1750. Vybrané otázky církevní správy*, Praha 2004, s. 31-32.

Vojtěcha z Harrachu, zřízení arcibiskupského semináře pro výchovu kněží i zakládání nových klášterů.<sup>6</sup>

Generační výměna obyvatelstva posílila všeobecné katolické cítění.<sup>7</sup> Lidé žijící na přelomu 17. a 18. století nezažili éru konfesijního uvolnění několika let před stavovským povstáním, jako jejich otcové či dědové. Pro následující pojednání vycházíme tedy z toho, že v 18. století byli lidé, katolíci, o svém vyznání pevně přesvědčeni. K takovému závěru lze dospět na základě literatury<sup>8</sup> a též nahlédnutím do edice Zpovědních seznamů Arcidiecése pražské z r. 1671-1725, kterou zpracoval Josef Vítězslav Šimák. Ostatně to může dokládat i samotná existence fundačních knih jakožto typu písemností farních úřadů.

Knihy fundací do určité míry vypovídají o vztahu mezi farníkem a jeho duchovní správou, představovanou na nejnižší úrovni farářem, příp. kaplanem.<sup>9</sup> Mohli bychom mluvit o vztahu mezi duší farníka a církví jako takovou. Ještě než se začneme této otázce věnovat, bude vhodné uvést dosavadní stav bádání.

## 1. 2. Stav bádání

Termínu fundace a zejména otázce mešních nadací se dotýkají historikové víceméně okrajově. Naráží na něj v některých svých pracích věnovaných církevním dějinám buď jako celku, nebo zaměřených blíže na dílčí problémy (např. dějinám konkrétní správní jednotky – vikariátu či děkanství). Jistou výjimku v podobě práce věnované vyloženě mešním nadacím tvoří útlá práce z konce 19. století, jejímž autorem je kaplan u sv. Štěpána v Praze Václav Kocián.<sup>10</sup> Informace o fundacích nalezneme také v souborné encyklopedii, Ottově slovníku naučném.<sup>11</sup> Mezi shrnující práce církevních historiků patří dílo Antonína Podlahy. V roce 1917 byl vydán první díl z jeho *Dějin arcidiecése pražské*, věnovaný době episkopátu Jana Josefa hraběte Breunera.<sup>12</sup>

---

<sup>6</sup> Zdeňka HLEDÍKOVÁ – Jan JANÁK – Jan DOBEŠ, *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*, Praha 2007, s. 191.

<sup>7</sup> J. MIKULEC, *Náboženský život*, Praha 2013, s. 11.

<sup>8</sup> Tamtéž, s. 12.

<sup>9</sup> O postavení kaplana viz P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 84.

<sup>10</sup> Václav KOCIÁN, *Nadace církevní zvláště mešní. Po stránce historické, právně kritické a zejména praktické podává Václav Kocián, kaplan u sv. Štěpána v Praze a redaktor právní a liturgické části „Rádce duchovního“*, Praha 1896.

<sup>11</sup> *Ottův slovník naučný. Ilustrovaná encyklopedie obecných vědomostí. Sedmnáctý díl*, Praha 1901, heslo „nadace“ na str. 966-967.

<sup>12</sup> Antonín PODLAHA, *Dějiny arcidiecése pražské od konce století XVII. do počátku století XIX. Díl I.*, Praha 1917. O fundacích je řeč na str. 398-401.

Více dílů Dějin Podlaha bohužel nevytvořil. Zanechal po sobě ovšem neúplný Český slovník bohovědný, cenný zdroj pro vymezení pojmů z církevních dějin. Z jeho pěti svazků nás vzhledem k otázce fundací nejvíce zajímá svazek druhý.<sup>13</sup> Ani toto dílo nebylo dovedeno ke svému konci. Poslední pátý díl končí heslem „Italie“. Fundacím věnoval pozornost také Rudolf Zuber ve své práci o dějinách moravské církve.<sup>14</sup>

Badatelé zaměřující se na konkrétní problémy z církevních dějin se otázky fundací také dotýkají. Základní prací pro dějiny církevní správy v Čechách je dílo Pavly Stuchlé, která představuje dějiny prachatického vikariátu a všechny klíčové pojmy k tomuto tématu náležející.<sup>15</sup> Se zřetelem na barokní zbožnost vznikla práce Jiřího Mikulce.<sup>16</sup> Patronátnímu právu na třeboňském panství, osobě duchovního správce a dalším záležitostem spjatými s každodenním životem duchovních se věnoval Pavel Pumpr.<sup>17</sup> Brněnské prostředí a místní lidovou zbožnost zkoumal Tomáš Malý.<sup>18</sup> Lenka Martínková přibližuje osudy pelhřimovského děkanství.<sup>19</sup> Někteří historikové se zabývali konkrétními případy fundací. Osobu fundátora Bernarda Ignáce z Martinic představuje Zdeněk Hojda.<sup>20</sup> David Pindur se věnoval sporu o fundaci, jehož dějištěm byla slezská obec Lubno.<sup>21</sup> Předmětem zájmu Hedviky Kuchařové byla neuskutečněná fundace Albrechta z Valdštejna.<sup>22</sup> Radomyšlskou nadací představuje Bohumil

---

<sup>13</sup> A. PODLAHA, *Český slovník bohovědný. Díl druhý*, Praha 1916. Fundace nalezneme pod heslem „causae piaae“ na str. 759 a pod heslem „církevní nadání“ na str. 921.

<sup>14</sup> Rudolf ZUBER, *Osudy moravské církve v 18. století 1695-1777, 4. díl Dějin olomoucké arcidiecéze*, Praha 1987, s. 197-199.

<sup>15</sup> P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 56, 76-77, 134.

<sup>16</sup> J. MIKULEC, *Náboženský život*, s. 205-206.

<sup>17</sup> Pavel PUMPR, *Beneficia, záduší a patronát v barokních Čechách na příkladu třeboňského panství na přelomu 17. a 18. století*, Brno 2010, s. 219-220, 256-258, 334.

<sup>18</sup> Tomáš MALÝ, *Smrt a spása mezi Tridentinem a sekularizací (Brněnští měšťané a proměny laické zbožnosti v 17. a 18. století*, Brno 2009, s. 185-196.

<sup>19</sup> Lenka MARTÍNKOVÁ, *Dějiny pelhřimovského děkanství v letech 1620 až 1790*, Vlastivědný sborník Pelhřimovska 12, 2001, s. 3-46, zde s. 18-19, 28.

<sup>20</sup> Zdeněk HOJDA, *Bernard Ignác z Martinic – pokus o portrét fundátora*, in: Dana Přibyllová – Vladimír Přibyl (edd.), *Slánské rozhovory 2008: Piaristé – historie, osobnosti, literatura, umění*, Slaný 2009, s. 12-18, zde s. 15-18.

<sup>21</sup> David PINDUR, *Zámek kontra fara – spor o lubenskou fundaci v 17. století*, in: *Práce a studia Muzea Beskyd – společenské vědy* 18, 2007, s. 40-53, zde s. 44-45.

<sup>22</sup> Hedvika KUCHAŘOVÁ, *Strahovský klášter a neuskutečněná fundace Albrechta z Valdštejna*, in: Eliška Fučíková – Ladislav Čepička (edd.), *Valdštejn. Albrecht z Valdštejna. Inter arma silent musae?*, Praha 2007, s. 176-183, zde s. 180-183.

Nechvátal.<sup>23</sup> Na okraj můžeme zmínit článek Ludmily Novotné, přibližující okolnosti vzniku fundace na konci 15. století.<sup>24</sup>

Z právního hlediska pojednali o fundacích např. Edward Rittner,<sup>25</sup> nebo Jiří Rajmund Tretera.<sup>26</sup> Základní pojmy se zřetelem k jejich právnímu vymezení nalezneme ve Slovníku církevního práva.<sup>27</sup>

### 1. 3. Vymezení pojmu fundace

Fundace představovaly dílčí složku příjmů církve. Příjmy plynuly církvi z jejího majetku. Jeho vlastníkem byla církev jakožto osoba právnická.<sup>28</sup> Jednotlivé farnosti sice mohly disponovat příjmy z vlastního hospodaření, ale nedílnou a největší část jejich příjmů tvořily platy od farníků. Ty se dělily na příležitostné (též akcidenční) a stálé.<sup>29</sup> Mezi příležitostnými platy se na prvním místě nacházely štolové poplatky, dále pak zpovědní krejcar, ořera, koleda či letník.<sup>30</sup> Velký podíl na stálých příjmech představovaly pro kostel desátky a po nich pak námi sledované fundace.<sup>31</sup> Někteří faráři menších farností bývali mnohdy odkázáni skoro výlučně na zdroje z fundací.<sup>32</sup>

Co se terminologie týče, dochází z hlediska kanonického práva k rozlišení právnické osoby tvořené souborem jednotlivců a právnické osoby tvořené souborem věcí. Věcným souborem je myšlen např. kostel, záduší, nebo také fundace.<sup>33</sup> Fundace se dělí na samostatnou (*fundatio autonoma*) a nesamostatnou (*fundatio non autonoma*),<sup>34</sup> přičemž samostatná je zřízena např. za účelem dobročinnosti, apoštolátu (např. zřízení kostela, kaple), vzniká tak nová právnická osoba.<sup>35</sup> Nesamostatná pak představuje

---

<sup>23</sup> Bohumil NECHVÁTAL, *Nadace P. Fra. Jana Medlína v Radomyšli u Strakonice*, Výběr. Časopis pro historii a vlastivědu jižních Čech 33, 1996, č. 1, s. 54-57.

<sup>24</sup> Ludmila NOVOTNÁ, *Fundátorka Anna Šliková. Příspěvek k historii kostela sv. Wolfganga v Ostrohu*, Sborník muzea Karlovarského kraje 18, 2010, s. 273-276.

<sup>25</sup> Edward RITTNER, *Církevní právo katolické, Díl II.*, Praha 1889, s. 190.

<sup>26</sup> Jiří RAJMUND TRETERA, *Církevní právo. Úvod do základního a pokračujícího kursu. Díl první*, Praha 1992.

<sup>27</sup> J. RAJMUND TRETERA – Záboj HORÁK, *Slovník církevního práva*, Praha 2011, heslo „fondy a nadace církevní“ na str. 48, „fundace“ na str. 50, „nadace“ na str. 85, „zbožná nadace“ na str. 139.

<sup>28</sup> E. RITTNER, *Církevní právo*, s. 177.

<sup>29</sup> P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 64.

<sup>30</sup> Více o akcidenčních platech P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 69-79.

<sup>31</sup> P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 66.

<sup>32</sup> A. PODLAHA, *Dějiny*, s. 398.

<sup>33</sup> J. RAJMUND TRETERA, *Církevní právo*, s. 33.

<sup>34</sup> J. RAJMUND TRETERA – Z. HORÁK, *Slovník*, s. 139, heslo „zbožná nadace“.

<sup>35</sup> *Ottův slovník naučný*, s. 966.

majetek (finanční obnos – příjem stálého platu či úroky z fundačního kapitálu<sup>36</sup>) věnovaný církvi na delší dobu, z kterého se financují přesně předem stanovené církevní úkony. Nová právnická osoba v tomto případě nevzniká. Z tohoto nadání plynou jak práva, tak i povinnosti pro církev.<sup>37</sup> Jedná se o smlouvu, již uzavřel na jedné straně fundátor, který povinnosti stanovil, a patron daného kostela, kaple, či jiné instituce jako právnická osoba na straně druhé, jež měla tyto povinnosti vykonat a díky tomu jí náležela práva, tedy výtěžky z darovaného majetku. Patronem může být církev, ale také například městská obec. V případě českobudějovických fundací, popisovaných ve třetí kapitole této práce, bylo místním patronem město České Budějovice, resp. jeho purkmistři a městští radní.<sup>38</sup> Důležité je uvést, že takto získané prostředky nesmí být užity za žádným jiným účelem, než takovým, který stanovil jeho zakladatel, čili fundátor.<sup>39</sup> Existují případy, kdy smlouvu neuzavírá přímo fundátor, protože již může být např. po smrti.<sup>40</sup> Místo něj vystupuje právoplatný dědic jeho jmění, který dohlíží na to, aby listina, ve které figuruje, respektovala fundátorovu poslední vůli.

Církevní historik Antonín Podlaha uvádí, že nadřazeným výrazem pro všechna níže uvedená spojení je označení „církevní nadání“. Patří sem jednak církevní nadání veřejnoprávní, které formálně zřizuje církev a zakladatel poskytuje prostředky (např. založení obročí). Dále pak církevní nadání soukromoprávní, jehož platnost je podmíněna schválením sídelního biskupa.<sup>41</sup> Soukromoprávního charakteru je označení „causa pia“, které lze považovat za latinský ekvivalent výrazu „zbožné nadání“ a také výrazu „fundace“, se kterým jsme zde dosud pracovali.<sup>42</sup> Výraz „causa pia“ lze přeložit jako nadace „dobročinná“ či „všeúčitečná“.<sup>43</sup> Význam slova „fundatio“ je shodný s významem slovesa „fundare“, které kromě jiných významů znamená též „položiti

---

<sup>36</sup> P. PUMPR, *Beneficia*, s. 219.; L. MARTÍNKOVÁ, *Dějiny*, s. 28.

<sup>37</sup> E. RITTNER, *Církevní právo*, s. 190.

<sup>38</sup> Ve zkoumaných zápisech se na úvodu listin objevuje fráze: „Wir Bürgermeister und Rath der königl.[ichen] befreuten Bergstadt böhmisch Budweis als Patron gesamter hierortigen Kirchen und Kapellen urkunden ...“ „My purkmistři a rada královského svobodného horního města Českých Budějovic jakožto patrona všech zdejších kostelů a kaplí touto listinou oznamujeme...“ SOA Třeboň, SOKA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 75<sup>r</sup>.

<sup>39</sup> Viz např. V. KOCIÁN, *Nadace*, s. 1.

<sup>40</sup> Ve zkoumaném materiálu je to vidět např. zde: SOA Třeboň, SOKA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 80<sup>r</sup>. Blíže tuto fundaci popisují v oddíle zaměřeném na zápisy učiněné do roku 1800, a sice v odstavci věnovanému fundacím chudině.

<sup>41</sup> A. PODLAHA, *Český slovník*, s. 921-922.

<sup>42</sup> D. PINDUR, *Zámek*, s. 45, poznámka č. 25.

<sup>43</sup> A. PODLAHA, *Český slovník*, s. 759.

základ něčemu, založiti“.<sup>44</sup> Jelikož jsou obě námi zkoumané českobudějovické knihy psány až na výjimky v německém jazyce, musíme zde uvést německý ekvivalent. Pomůže nám v tom např. latinsko-německý a německo-latinský slovník vydaný ve druhé polovině 18. století.<sup>45</sup> Stojí zde (kromě jiných německých ekvivalentů) „stiften“ a jako příkladová fráze je uvedeno: „eine Kirche oder Closter von eigenen Mitteln stiften, bauen und dotiren.“ V obou fundačních knihách českobudějovického děkanství je užíváno výrazu „Stiftung“. V námi zkoumaném prostoru, vymezeném časově a geograficky, se tedy používal český výraz „fundace“ také ve významu „zbožné nadání“, latinsky „fundatio pia“, „causa pia“ a německy „Stiftung“.

#### 1. 4. Podoby fundací

V době sílící tzv. barokní zbožnosti<sup>46</sup> nabývaly na četnosti mešní nadace.<sup>47</sup> Ty bývaly věnovány kostelům (farním, filiálním, poutním, klášterním), ale také kaplím, špitálům či školám.<sup>48</sup> Farářova povinnost v tomto případě byla odsloužit určitý počet mší ve stanovených dnech,<sup>49</sup> z čehož mohl požívat práva v podobě platu, jehož výši konkrétní zbožná nadace uváděla. Zádušní mše bývala sloužena za duši zemřelých dárců nebo jim blízkých osob.<sup>50</sup> Nejednalo se však pouze o sloužení zádušních mší, ale o různé další pobožnosti a modlitby.<sup>51</sup> Výnosy z darovaného kapitálu mohly být určeny na dobročinné účely k podpoře studentů či chudých lidí,<sup>52</sup> na koupi liturgických předmětů, mešního vína či na rekonstrukce kostela, kaplí, fary apod.<sup>53</sup> Z fundačních výnosů mohly být placeny další osoby, podílející se na církevním životě farnosti (hudebníci, varhaníci, další duchovní).<sup>54</sup>

Všechny fundační smlouvy nabyly právní platnosti, jen pokud byly schváleny konsistoří.<sup>55</sup> Další podmínkou k platnosti fundace bylo její zapsání do speciální knihy.<sup>56</sup>

---

<sup>44</sup> Viz např. Václav VOJÁČEK, *Velký slovník latinsko-česko-německý*, Praha 1864, s. 477.

<sup>45</sup> Adam Friedrich KIRSCH, *Abundantissimum Cornu Copiae Linguae Latinae Et Germanicae Selectum*, Leipzig, 1774, s. 1259, heslo „fundo, are“.

<sup>46</sup> Více o barokní zbožnosti viz např. J. MIKULEC, *Náboženský život*, s. 23-30; T. MALÝ, *Smrt*, s. 32-34.

<sup>47</sup> Též „mešní stipendia“, „mešní fundace“, viz *Ottův slovník naučný*, s. 967.

<sup>48</sup> D. PINDUR, *Zámek*, s. 45, poznámka č. 25.

<sup>49</sup> P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 66.

<sup>50</sup> L. MARTÍNKOVÁ, *Dějiny*, s. 28.

<sup>51</sup> D. PINDUR, *Zámek*, s. 45.

<sup>52</sup> P. PUMPR, *Beneficia*, s. 219.

<sup>53</sup> L. MARTÍNKOVÁ, *Dějiny*, s. 28; A. PODLAHA, *Český slovník*, s. 759.

<sup>54</sup> J. MIKULEC, *Náboženský život*, s. 205.

<sup>55</sup> P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 66.; E. RITTNER, *Církevní právo*, s. 190; A. PODLAHA, *Český slovník*, s. 759.

Fundační knihy bývaly zakládány právě v 18. století, v době, kdy v důsledku sílící barokní zbožnosti docházelo k výraznému nárůstu fundačních aktivit.<sup>57</sup> Pozitivní stránkou na této skutečnosti bylo zvýšení příjmů církve, ovšem negativním důsledkem se stalo nadměrné pracovní vytížení farářů, kteří byli povinni odsloužit mnohdy velký počet mší.<sup>58</sup> Zakládané knihy pak měly také zajistit, aby nebyla opomenuta žádná fundační mše.

Mezi zřizovatele zbožných nadací patřili na prvním místě šlechtici a duchovní. V 18. století se mezi fundátory objevují úředníci, podnikatelé, měšťané.<sup>59</sup> Co tyto osoby vedlo k založení zbožné nadace? Co pro ně tato znamenala, jak ji chápaly? Při hledání odpovědi na tyto otázky je nutné podrobně analyzovat samotný obsah fundačních instrumentů, což představuje velice široké pole pro další bádání, které by s ohledem na svou rozsáhlost, přesahovalo meze předkládané práce. Přesto ve třetí kapitole nabídnou jako názorný příklad několik podrobnějších vhledů do konkrétních fundačních listin. Stručně též okomentuji okolnosti vedoucí k jejich sepsání, pokud to samozřejmě bude možné z pramene vyčíst. Neopomenu se však věnovat ani odkázaným prostředkům.

## 1. 5. Původ a vývoj mešních nadací

Václav Kocián ve svém díle velice podrobně přibližuje vývoj nadací od jejich počátků po autorovu současnost.<sup>60</sup> Ve stručnosti lze konstatovat, že na počátku stály tzv. anniversaria, čili zádušní výroční mše, které byly slouženy za zemřelé významné osobnosti, např. opaty či světské panovníky. Slouženy byly, jak autor zmiňuje: „již za nejprvnějších věků sv. Církve“.<sup>61</sup> Konkrétní století neuvádí. Odkazuje však na spisovatele a filosofa Tertulliana,<sup>62</sup> který v jednom ze svých spisů na tuto problematiku naráží. Zároveň Kocián uvádí, že nelze prokázat, zda byly tyto mše slouženy každoročně či jen několik prvních let po úmrtí významného církevního či světského představitele. Až od 9. století byla anniversaria sloužena prokazatelně každoročně.<sup>63</sup> Původní podoba fundací byla pouhé stanovení data, kdy má být celebrována mše za

---

<sup>56</sup> A. PODLAHA, *Český slovník*, s. 760.

<sup>57</sup> P. PUMPR, *tamtéž.*; L. MARTÍNKOVÁ, *tamtéž.*; Českobudějovické fundační knihy byly založeny v roce 1722 (kniha č. 47), respektive 1764 (kniha č. 48).

<sup>58</sup> P. PUMPR, *tamtéž.*, s. 220.

<sup>59</sup> P. STUHLÁ, *tamtéž.*, s. 67.

<sup>60</sup> V. KOCIÁN, *Nadace*, s. 2-21.

<sup>61</sup> *Tamtéž.*, s. 2.

<sup>62</sup> Quintus Septimius Florens Tertullianus žil na přelomu 2. a 3. století.

<sup>63</sup> V. KOCIÁN, *Nadace*, s. 4.

zemřelého fundátora. V období středověku vznikala za tímto účelem tzv. nekrologia. Jde o velmi cenný typ pramene, jenž historikům sděluje datum úmrtí dané osoby, ba dokonce v mnoha případech díky tomu dojde k „objevení“ osoby, o jejíž existenci předtím nebylo zmínky. Podobu smlouvy mezi fundátorem a církví získaly fundace až později.<sup>64</sup>

Jak autor dále uvádí, k zásadní změně došlo za episkopátu Bonifáce VIII. (1294-1303). Dosavadní právo na svobodné nabývání jmění, jeho správu a nakládání s ním, bylo církvi odebráno. Stalo se tak pomocí tzv. amortizačních zákonů, které stanovují, že církvi není dovoleno „nabývatí svobodně a volně statkův a jmění buď vůbec anebo jen se svolením moci světské“.<sup>65</sup> Zákony se týkají samozřejmě i mešních nadací, jejichž zřizování se od té doby komplikuje tím, že si církve musí zajistit souhlas světské moci, tedy vlády, v případě Čech krále, resp. jeho příslušného úřadu. V tereziánské a josefínské době byly amortizační zákony potvrzeny. Autor dále uvádí řadu různých dvorských dekretů, které byly vydány ve druhé polovině 18. a v první polovině 19. století a které se nabývání církevního jmění týkaly.<sup>66</sup> Dále se podrobně věnuje druhé polovině 19. století, tedy své současnosti s důsledným ohledem na tehdejší zákonodárství, včetně rozsáhlého poznámkového aparátu, ve kterém čtenář nalézá např. citované pasáže zákonů. Zmíním zde jen, že v roce 1855 došlo mezi církví a státem k uzavření konkordátu, kterým byly rakouské amortizační zákony zrušeny. Ovšem v dalších letech se stejné problémy stále navracely.<sup>67</sup> Protože se předkládaná práce zaměřuje na dobu 17. a 18. století, případně pouze s mírným přesahem do první poloviny 19. století, opustíme zde tuto oblast zákonodárství a přesuneme se blíže ke zkoumanému problému.

---

<sup>64</sup> V. KOCIÁN, *Nadace*, s. 4.

<sup>65</sup> Tamtéž, s. 5-6.

<sup>66</sup> Tamtéž, s. 8-9.

<sup>67</sup> Roku 1874 byl konkordát zrušen. V té souvislosti vyvstala otázka, zda bude obnovena platnost dřívějších rakouských amortizačních zákonů. Do věci se začali zapojovat právníci. 1. října 1879 rozhodl nejvyšší soud, že zmiňované zákony jsou obnoveny. Ovšem zákonného potvrzení se nedočkaly. Situace nebyla nadále příliš jasná.



## 2. Dějiny českobudějovického děkanství

### 2. 1. Doba předbělohorská

Z hlediska organizačního vymezení spadaly jihočeské farnosti pod církevní správu pražské diecéze. Od 60. let 12. století se na jejím území začala utvářet arcijáhenství, která postupně nahradila dřívější velkofarnosti.<sup>68</sup> Po rozdělení pražské arcidiecéze na deset arcijáhenství, k čemuž došlo ve 14. století,<sup>69</sup> se na jihu Čech nacházela arcijáhenství bechyňské a horšovské a z části sem zasahovala též arcijáhenství plzeňské a kouřimské. Na území jmenovaných arcijáhenství se rozkládalo celkem 12 děkanátů.<sup>70</sup>

Původním farním kostelem na území dnešních Českých Budějovic byl kostel sv. Prokopa a sv. Jana Křtitele, nacházející se necelý jeden kilometr severněji od soutoku řek Vltavy a Malše.<sup>71</sup> Kostel se nacházel v osadě Budivojovice, jejíž založení spadá do 1. poloviny 13. století.<sup>72</sup> Když český král Přemysl Otakar II. rozhodl o založení nového města, aby si upevnil svou pozici v jižních Čechách vůči Vítkovcům, bylo zde započato se stavbou nového kostela, pro který bylo vybráno místo u severovýchodního rohu vznikajícího náměstí. Po vysvěcení se stal farním kostelem místo dosavadního kostela sv. Prokopa a Jana Křtitele, kterému se postupně začalo říkat „staroměstský“, poněvadž se nacházel na tzv. Starém Městě, tedy v původní osadě Budivojovice. Nejstarším písemným pramenem, týkajícím se nového kostela sv. Mikuláše, je odpustková listina konstantinopolského patriarchy Petra z roku 1297.<sup>73</sup> Prvním budějovickým farářem, kterého známe jménem, je Budlin. Jeho jméno je zaznamenáno v listině z roku 1323. Od 30. let do poloviny 50. let 14. století zastával úřad faráře Bušek. Jeho nástupcem se stal farář Bohuněk z Čakova, úřadující po velmi dlouhou dobu 51 let (1355-1406).<sup>74</sup>

V 16. století začínají českobudějovičtí faráři disponovat titulem „děkan“. Tento titul má hluboké kořeny v dějinách církve.<sup>75</sup> Ve sledovaném období představuje čestný

<sup>68</sup> Z. HLEDÍKOVÁ – J. JANÁK – J. DOBEŠ, *Dějiny*, Praha 2007, s. 175-176.

<sup>69</sup> *Encyklopedie Českých Budějovic*, České Budějovice 1995, heslo „církevní správa“ (autor Miroslav NOVOTNÝ), s. 57.

<sup>70</sup> Jaroslav KADLEC, *Českobudějovická diecéze*, České Budějovice 1995, s. 5-6.

<sup>71</sup> *Encyklopedie*, s. 220.

<sup>72</sup> Daniel KOVÁŘ, *Českobudějovicko II. pravý břeh Vltavy*, České Budějovice 2008, s. 22.

<sup>73</sup> Jan ADÁMEK – Jarmila HANSOVÁ – Daniel KOVÁŘ – Roman LAVIČKA – Zdeněk MAREŠ – Zuzana THOMOVÁ, *Katedrála sv. Mikuláše v Českých Budějovicích*, České Budějovice 2014, s. 38.

<sup>74</sup> Tamtéž, s. 43-44.

<sup>75</sup> A. PODLAHA, *Český slovník bohovědný. Díl třetí*, Praha 1926, s. 430, heslo „děkan“.

titul pro faráře.<sup>76</sup> Farnost, kterou spravuje, je tedy označována jako děkanství. Prvním budějovickým farářem, kterému náležel titul děkan, byl od první poloviny 30. let 16. století Jan Hayder (farářem byl mezi roky 1518-1543).<sup>77</sup> Kázání tohoto faráře se natolik líbilo samotnému císaři Ferdinandovi I., že si na budějovické městské radě vyžádal, aby během postního období roku 1533 Hayder sloužil mše v Linzi. Jako poděkování za splnění císařovo přání obdržel Hayder pro svou osobu čestný titul děkan.<sup>78</sup> Jeho nástupci pak byli označováni „jen“ jako faráři.<sup>79</sup> Výjimku tvořil farář Tomáš Babler (1548-1553), vzácně též titulovaný jako děkan. Teprve od počátku 70. let 16. století se titul děkan stabilně váže k osobě českobudějovického faráře. V této době byl farářem Jan Fritschko (1564-1581).<sup>80</sup>

Hlavní zdroj příjmů ze zádušního majetku českobudějovické fary plynul z pozemků okolo vsi Hlincova Hora, ležící asi šest a půl kilometru vzdušnou čarou východně od katedrály sv. Mikuláše, a z Kněžských Dvorů, nalézajících se na pravém břehu řeky Vltavy asi tři kilometry severně od českobudějovického farního kostela.<sup>81</sup> Mezi významné majetky českobudějovických děkanů patřilo také několik dalších nemovitostí. Byl to např. dvůr ležící 800 metrů jižněji od kostela sv. Mikuláše. Tento dvůr postoupila městská rada děkanovi v roce 1548.<sup>82</sup> Dalším objektem spjatým s dějinami děkanství byl dvůr Lustenek, označovaný též jako Děkanský dvůr.<sup>83</sup> Nachází se asi pět a půl kilometru východně od Českých Budějovic poblíž města Rudolfova. Byl součástí již výše zmiňovaných hlincohorských pozemků. Od roku 1546 bylo ustanoveno, že výnosy (platy a robotní povinnosti) z těchto držav města České Budějovice budou náležet českobudějovickému děkanství. De facto se dvůr stal majetkem děkanství.<sup>84</sup>

Z hlediska církevní správy spadal farní kostel sv. Mikuláše v Českých Budějovicích v předbělohorském období do bechyňského děkanátu a bechyňského

---

<sup>76</sup> A. PODLAHA, *Český slovník bohovědný. Díl třetí*, Praha 1926, s. 430, heslo „děkan“; také TÝŽ, *Dějiny*, s. 30. nebo Z. HLEDÍKOVÁ – J. JANÁK – J. DOBEŠ, *Dějiny*, Praha 2007, s. 191.

<sup>77</sup> *Encyklopedie*, s. 58.

<sup>78</sup> Johann TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis*, Budweis 1862, s. 12.

<sup>79</sup> Tamtéž.

<sup>80</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 104.

<sup>81</sup> Tamtéž, s. 103.

<sup>82</sup> Tamtéž, s. 104.

<sup>83</sup> Podrobné informace o Děkansém dvoru podává Daniel KOVÁŘ, *Děkanský dvůr – zámeček Lustenek u Rudolfova*, Jihočeský sborník historický 74, 2005, s. 5-46.

<sup>84</sup> Tamtéž, s. 6.

arcijáhenství.<sup>85</sup> Do doby předbělohorské spadá ještě např. zvětšení dosavadního kostela v první polovině 16. století, které si vyžádal vzrůstající počet farníků.<sup>86</sup> Čas od času byly investovány prostředky ke zřízení nových oltářů v katedrále a v roce 1617 byla zřízena nová kazatelna.<sup>87</sup> Chrámový zpěv provozovala při českobudějovickém farním kostele literátská bratrstva. Působilo zde bratrstvo sv. Wolfganga, bratrstvo Všech věrných duší při kostnici a další.<sup>88</sup>

Z významných událostí bezprostředně se týkajících českobudějovického děkanství v předbělohorské době uveďme zastávku pohřebního průvodu zesnulého císaře Maxmiliána z roku 1577. O 15 let později, roku 1592, to byla zastávka pohřebního průvodu Viléma z Rožmberka.<sup>89</sup>

## 2. 2. Doba pobělohorská

Bělohorskou bitvou a následným vydáním Obnoveného zřízení zemského pro Čechy v roce 1627 započala postupná rekatolizace celé země. Co se týče církevní správy, došlo v pobělohorském období k zásadní přeměně jejích nižších složek. Za účelem lepší správy vytvořil pražský arcibiskup Arnošt Vojtěch z Harrachu síť vikariátů. Tento krok znamenal zánik starých děkanátů a arcijáhenství. Počet vikariátů se postupně zvyšoval.<sup>90</sup> Podle údajů, které shromáždil historik Antonín Podlaha, se v roce 1694 na území bechyňského kraje nacházelo pět vikariátů: krumlovský, jindřichohradecký, chýnovský, vltavotýnský a budějovický. Roku 1700 vznikl nový vikariát kaplický, čímž došlo k rozdělení dosud rozlehlého krumlovského vikariátu na dva menší.<sup>91</sup> Budějovický vikariát zahrnoval r. 1694 kromě budějovického děkanství 10 farností a 6 filiálních kostelů. V letech 1700 až 1709 se počet farností zvýšil na třináct.<sup>92</sup> V roce 1725 zahrnoval tento vikariát kromě děkanství 20 farností a 3 filiálky.<sup>93</sup>

---

<sup>85</sup> *Encyklopedie*, s. 57.

<sup>86</sup> J. TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung*, s. 10.

<sup>87</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 105.

<sup>88</sup> Tamtéž, s. 106-107; více o literátských bratrstvech viz J. MIKULEC, *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, Praha 2000.

<sup>89</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 107.

<sup>90</sup> Z. HLEDÍKOVÁ – J. JANÁK – J. DOBEŠ, *Dějiny*, Praha 2007, s. 191.

<sup>91</sup> A. PODLAHA, *Dějiny arcidiecése pražské od konce století XVII. do počátku století XIX.*, díl I., Praha 1917, s. 31.

<sup>92</sup> Tamtéž, s. 45.

<sup>93</sup> *Encyklopedie*, s. 58.

Hlavním duchovním správcem vikariátu byl vikář.<sup>94</sup> Byl to jeden z farářů na daném území; kromě péče o svou farnost měl však na starosti řadu dalších oblastí. Jeho úkolem bylo zastupovat biskupa na území vikariátu, což představovalo zejména vykonávání instrukcí vzešlých z biskupské konsistoře a jejich doručení jednotlivým farářům,<sup>95</sup> či též každoroční konání kanonických visitací.<sup>96</sup>

Během třicetileté války zažilo českobudějovické děkanství dvě události hodné připomenutí. V prvním případě se farní kostel stal dvakrát místem uložení českých korunovačních klenotů, poprvé v letech 1631-1633, podruhé v letech 1634-1635.<sup>97</sup> Ve druhém případě to byl ničivý požár, který zasáhl město v červenci roku 1641. Jak uvádí Johann Trajer ve svém historicko-statistickém pojednání o českobudějovické diecézi, shořelo během čtyř hodin 226 domů ve městě. Vítr rozšířil požár na předměstí, kde spálil několik desítek dvorů a stodol. Zničen byl farní kostel, škola, děkanství, část nově vystavěného kapucínského kláštera a špitál sv. Václava.<sup>98</sup> Z farního kostela zbyly pouze obvodové zdi.<sup>99</sup> Stavba nového svatostánku v jihočeské metropoli byla nutná a nevyhnutelná. Stejně tak bylo potřeba najít prostředky na vybudování nové školy a fary. Náhradní místa pro konání bohoslužeb byla po dobu budování nového farního kostela dvě. Prvním místem byl klášterní kostel Obětování Panny Marie v majetku Řádu bratří kazatelů (dominikánů), který se nacházel 300 metrů západním směrem od shořelé katedrály. Část bohoslužeb se sloužila také v kapucínském kostele sv. Anny, který se nalézal 150 m jižněji od farního kostela.<sup>100</sup> Stavba nové katedrály započala na konci zimy roku 1642 a první bohoslužba se zde konala v listopadu 1645. Ovšem definitivního dokončení stavebních prací se českobudějovičtí dočkali až v roce 1650.<sup>101</sup> Farní kostel byl vysvěcen až v srpnu roku 1670 pražským arcibiskupem Matyášem Ferdinandem Sobkem z Bilenberka.<sup>102</sup>

---

<sup>94</sup> Z. HLEDÍKOVÁ – J. JANÁK – J. DOBEŠ, *Dějiny*, Praha 2007, s. 191.

<sup>95</sup> P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*, s. 24.

<sup>96</sup> Tamtéž, s. 113.

<sup>97</sup> *Encyklopedie*, s. 58.

<sup>98</sup> J. TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung*, s. 10. O řádění ničivého požáru též viz J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 109.

<sup>99</sup> *Encyklopedie*, s. 219.

<sup>100</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 110.

<sup>101</sup> Tamtéž, s. 127.

<sup>102</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 147; též J. TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung*, s. 10-11.

V roce 1642 došlo ke zrušení českých kázání u sv. Mikuláše. Češtinu si farníci mohli poslechnout na Starém Městě v kostele sv. Prokopa a Jana Křtitele, kde sloužil mše tzv. český kaplan, v pramenech označovaný jako „capellanus bohemicus“.<sup>103</sup> Společně se dvěma dalšími (německými) kaplany tvořil pomocnou ruku děkana.

Součástí běžného života duchovních v českobudějovickém děkanství v 17. a 18. století bylo kromě pravidelných a četných bohoslužeb (patří sem samozřejmě také záležitosti zbožných nadání) také konání procesí. Pravidelně se chodilo ke kostelu sv. Prokopa a Jana Křtitele na tzv. Staré Město (původní farní kostel v osadě Budivojovice), do Kájova, na Dobrou Vodu, nebo též na Rudolfov.<sup>104</sup>

Na počátku 18. století se stal duchovním správcem českobudějovického děkanství Jan Vít Schwantle. Úřad zastával mezi léty 1707-1733. Z jeho počinů bych zde chtěl uvést dva konkrétní. Schwantle se zasloužil o barokní přestavbu původně renesančního zámku Lustenek u Rudolfova.<sup>105</sup> Vznikly tak reprezentativní prostory, které již mohly sloužit děkanům jako letní rezidence, a Lustenek se stal pro českobudějovické děkany oblíbeným místem. Zmiňovaný děkan také položil v květnu 1727 základní kámen pro stavbu nové samostatně stojící kaple. Stavba byla vybudována východním směrem od farního kostela v jeho těsné blízkosti. Od zdiva presbytáře ji dělilo pouze pět metrů. Bylo vybráno místo, na němž s největší pravděpodobností stávala dříve kaple sv. Jakuba. Nová kaple byla zasvěcena Smrtným úzkostem Páně.<sup>106</sup>

V první polovině 20. let 18. století zachvátil město další požár, který zničil dva domy poblíž náměstí. Ovšem podstatně závažnější byl požár z roku 1728, jenž propukl na západní straně náměstí a jehož obětí se kromě 18 domů stal také dominikánský klášter a stavení na předměstí Čtyři Dvory. Díky silnému východnímu větru se požár nedostal k farnímu kostelu.<sup>107</sup>

Do doby vlády císaře Josefa II. spadá největší změna, která se týká organizace církevní správy na jihu Čech. Byla utvořena nová diecéze. Došlo k tomu za papeže

---

<sup>103</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 155; Pavla PEŠKOVÁ, *Českobudějovické děkanství v 18. století*, České Budějovice 2003, Diplomová práce na Historickém ústavu Jihočeské univerzity, s. 76; SOA Třeboň, SOKA ČB, fond Děkanství úřad České Budějovice, inv. č. 48, s. 39.

<sup>104</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 154.

<sup>105</sup> D. KOVÁŘ, *Děkanství dvůr*, s. 12.

<sup>106</sup> Více o kapli viz *Encyklopedie*, s. 191; J. TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung*, s. 26; též P. PEŠKOVÁ, *Českobudějovické děkanství*, s. 68.

<sup>107</sup> Tamtéž, s. 92; *Encyklopedie*, s. 389.

Pia VI., který 20. září 1785 svou bulou *Cunctis ubique* slavnostně vyhlásil zřízení českobudějovické diecéze, která se vyčlenila z arcidiecéze pražské. Katedrálním chrámem byl prohlášen farní kostel sv. Mikuláše a prvním budějovickým biskupem se stal dosavadní kanovník olomoucký Jan Prokop hrabě Schaaffgotsche.<sup>108</sup> Biskupský úřad zastával v letech 1785-1813. Z dalších významných českobudějovických biskupů připomeňme Arnošta Konstantina Růžičku (1815-1845), Jana Valeriána Jirsíka (1851-1883), Martina Josefa Říhu (1885-1907), Šimona Bártu (1920-1940), Josefa Hloucha (1947-1970; 1950-1968 internován) či Miloslava Vlka (1990-1991).

Johann Trajer ve svém díle z roku 1862<sup>109</sup> uvádí o budějovickém děkanství následující údaje: Ve vnitřním městě stálo v té době 445 domů, na Pražském předměstí neboli Starém Městě 290 domů, na Vídeňském předměstí 170 domů a na Lineckém předměstí 66 domů. Trajer uvádí, že katolických obyvatel žilo ve městě 16 469.

Během tří staletí (17., 18., a 19. stol.) se v řízení českobudějovické farnosti vystříдалo 24 děkanů.

Přestože jsem se v práci zaměřil zejména na období 17. a 18. století (s přesahem do 19. století), pro úplnost a na závěr kapitoly o dějinách českobudějovického děkanství uvádím některé změny, které ve 20. století prodělala českobudějovická diecéze, jejíž nedělitelnou součástí místní děkanství bylo. Na počátku druhé světové války ztratila diecéze pohraniční oblasti, které byly přičleněny k sousedním bavorským a rakouským diecézím. K navrácení těchto území a obnovení původního rozsahu diecéze došlo roku 1945.<sup>110</sup> Poslední velkou správní změnou bylo zřízení plzeňské diecéze v roce 1993. Nově ustanovené diecézi připadl celý domažlický vikariát, dosud náležející pod diecézi budějovickou. K plzeňskému biskupství bylo také přičleněno několik farností z klatovského a nepomuckého vikariátu.<sup>111</sup> Došlo k dílčím úpravám hranic s královéhradeckou a pražskou diecézí.<sup>112</sup>

---

<sup>108</sup> J. KADLEC, *Českobudějovická diecéze*, s. 23-24; J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 201; o českobudějovických biskupech více viz práce Rudolfa Svobody: např. R. SVOBODA, *Jan Prokop Schaaffgotsche. První biskup českobudějovický*, Brno 2009; TÝŽ, *Arnošt Konstantin Růžička. Josefínista na českobudějovickém biskupském stolci*, České Budějovice 2011; TÝŽ, *Nebroušený diamant. Třetí českobudějovický biskup Josef Ondřej Lindauer*, Praha 2015.

<sup>109</sup> J. TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung*, s. 1.

<sup>110</sup> Tamtéž, s. 40.

<sup>111</sup> *Encyklopedie*, s. 58.

<sup>112</sup> Podrobněji J. KADLEC, *Českobudějovická diecéze*, s. 45.

## 2. 3. Patroni

Na tomto místě bych se rád alespoň krátce věnoval pojmům, na které badatel při studiu některých pramenů církevní provenience může narazit a jejichž podobnost může svádět k záměně. Jedná se o pojem „patron“, u kterého je nutné rozlišovat dva zcela rozdílné významy:

### 2. 3. 1. Patron ve smyslu patronátního práva

Patronát, též patronátní právo (*ius patronatus*).<sup>113</sup> Jedná se o soubor práv, kterými disponuje fyzická či právnická osoba, označovaná pak jako patron. Předmětem patronátu bývají hlavně kostely a fary, kterých se týká tzv. prezentační právo (*ius praesentandi*). Podle něj přísluší patronovi navrhnout kandidáta na volné beneficium. Kromě prezentačního práva náležela patronovi práva čestná, mezi která patří např. umístění erbu v kostele, přední lavice v kostele či určitá přednost před laiky během procesí.<sup>114</sup>

Konkrétně v Českých Budějovicích, jakožto v královském městě, měl původně právo na obsazení místa děkana český král. Ke změně došlo roku 1546, kdy se českobudějovické městské radě podařilo získat toto právo od panovníka.<sup>115</sup> Nový děkan Tomáš Babler byl však ustanoven až za dva roky. Po jeho smrti v roce 1553 byl nový děkan jmenován opět českým králem, navzdory nedávno získanému privilegii, kterým právo kolatury náleželo konšelům. Situace se opakovala i v roce 1593, kdy panovník prezentoval Kryštofa Milledera.<sup>116</sup>

Ve sledovaném období bylo patronem českobudějovického farního kostela a jeho jmění, tedy i mešních fundací, královské město České Budějovice, jak se lze dočíst v literatuře,<sup>117</sup> případně i na stránkách zkoumaných knih.<sup>118</sup>

---

<sup>113</sup> Patronátnímu právu se v poslední době věnovali zejména: Marie RYANTOVÁ, *Církevní patronát Eggenberků a Schwarzenberků na přelomu 17. a 18. století (1694-1730)*, in: Václav BŮŽEK, *Opera historica* 5, 1996, s. 617-637; P. STUHLÁ, *Prachatický vikariát*; s. 103-123; P. PUMPR, *Beneficia*.

<sup>114</sup> Více o patronátním právu stejně tak o povinnostech náležejících patronovi viz např. M. RYANTOVÁ, tamtéž, s. 619; P. STUHLÁ, tamtéž, s. 103.

<sup>115</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 103; Johann Trajer však uvádí ke stejné události rok 1547. Viz J. TRAJER, *Historisch-statistische Beschreibung*, s. 12.

<sup>116</sup> Tamtéž, s. 104.

<sup>117</sup> J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 110; Tamtéž, s. 158, pozn. č. 487; A. PODLAHA, *Dějiny*, s. 45.

<sup>118</sup> Např. SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 47, fol. 114: „Magistrat der königl[ichen] Stadt Budweis als Patron sämtlicher hierortigen welt- und geistlichen Stiftungen“.

### 2. 3. 2. Církevní patron ve smyslu konkrétního svatého

Českobudějovická diecéze má svého církevního patrona. Jde o sv. Auraciána, který je zároveň městským patronem Českých Budějovic. Tento mučedník zemřel nejspíš během pronásledování křesťanů v Římě ve 2. až 3. století. Jedná se o tzv. svatého z katakomb.<sup>119</sup> Prostřednictvím českobudějovických kapucínů se jeho ostatky dostaly do Českých Budějovic a v roce 1644 byly uloženy v kapucínském konventu. Roku 1670 byly ostatky převezeny do farního kostela sv. Mikuláše, kde jsou uloženy dodnes.<sup>120</sup>

---

<sup>119</sup> Zdeňka PROKOPOVÁ, *Barokní kult světců z katakomb a sv. Auracián*, in: *Sv. Auracián v českobudějovické katedrále*, České Budějovice 2015, s. 7.

<sup>120</sup> *Encyklopedie*, s. 483; Jarmila HANSOVÁ, *Svatý Auracián – Patron Českých Budějovic*, in: *Sv. Auracián v českobudějovické katedrále*, České Budějovice 2015, s. 13; J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 131-153.



### 3. Českobudějovické knihy fundací

Předkládaná práce vychází ze studia pramenů uložených ve Státním okresním archivu České Budějovice ve fondu Děkaný úřad České Budějovice. Ke studiu jsem využil dva typy archiválií. Základem pro tuto práci jsou dvě knihy fundací označené inventárními čísly 47 a 48.<sup>121</sup> Jsou zaprvé předmětem zájmu této práce, jejímž cílem je rozbor a popis těchto knih, a zadruhé jsou i jakousi osnovou, podle které je příslušná část práce sestavena.

Tato kapitola je rozdělena do tří podkapitol. V první se zaměřím na popis první knihy, tedy knihy č. 47. Druhá podkapitola bude věnována vnějšímu popisu knihy č. 48. Od popisu vnitřního bylo upuštěno z důvodu velké rozsáhlosti zkoumaného materiálu, což by vedlo k přesáhnutí rozsahu bakalářské práce. Zároveň se ovšem ihned nabízí pokračovat v tomto tématu v navazující práci. Třetí podkapitola je věnována spisovému materiálu téhož archivního fondu. Vedle fundačních knih se jedná o druhý typ archiválií, který jsem využil k sestavení mé práce. Kromě celkové analýzy všech knižních zápisů jsem se následně podrobněji zaměřil pouze na ty zápisy, jež byly učiněny v 18. století, respektive do roku 1800. O nich je ale pojednáno v samostatné kapitole č. 4.

Na úvod třetí kapitoly se sluší uvést, že písemnosti Děkaného úřadu se do českobudějovického okresního archivu dostaly v letech 1960 až 1962.<sup>122</sup> Fond se dočkal inventarizace v roce 1993.<sup>123</sup> Fundační knihy našly původně ve spisovně Děkaného úřadu své místo podle následujícího registrurní uspořádání: „Rubrica IV. – Cleri officia et Libri officiosi“, „Numerus 3tius – Libri ad officium Decanale spectantes“, „C. Liber Foundationum“.<sup>124</sup>

---

<sup>121</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47 (Kniha fundací (1717) 1722-1866) a kniha č. 48 (Kniha fundací (1613) 1764-1893).

<sup>122</sup> Předání proběhlo na základě ujednání Krajské správy ministerstva vnitra v Českých Budějovicích a českobudějovického kapitulního ordinariátu s datem 27. listopadu 1959 a na základě dohody mezi Archivní správou Ministerstva vnitra, Ministerstva školství a kultury a ústředím římskokatolické církve s datem 15. března 1960. Podrobněji viz SOA Třeboň, SOkA ČB, inventář fondu Děkaný úřad České Budějovice, s. 1.

<sup>123</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, inventář fondu Děkaný úřad České Budějovice, s. 1.

<sup>124</sup> Tamtéž, s. 2-3.

### 3. 1. Kniha č. 47

#### 3. 1. 1. Vnější popis

Kniha č. 47 má rozměry desek 21 x 33 cm. Vazba je původní kožená. Její součástí jsou kožené pásky, upevněné po dvou kusech v předních a zadních deskách asi 1 cm od kraje, sloužící k uzavření knihy uvázáním. V horní polovině desek je umístěn papírový štítek o rozměrech 11 x 15,5 cm, který má oba dolní rohy zkosené. Obsahuje název knihy: „Novus Foundationum Liber Errectus Anno Reparato Salutis MDCCXXII“.<sup>125</sup> K ozdobě desek slouží ražený vzor, jímž jsou celé desky orámovány. Místy jsou navíc přímé linie obohaceny o ornamentální květinový vzor. V horní části desek je tento ozdobný prvek nejvíce poničený a nejméně zřetelný. Naopak v dolní polovině, v místě pod štítkem, je velice dobře zřetelný, ovšem na třech místech o velikosti podobné zrnů čočky jsou desky poničené. Příčinou byl škůdce z čeledi kožojedovitých.<sup>126</sup> Pravý dolní roh desek je značně opotřebovaný.

Hřbet knihy o šířce 9 cm na sobě nese malý papírový štítek o rozměrech 5 x 5,5 cm, na kterém je uvedeno: „Liber I. Foundationum 1722“.

Listy uvnitř mají rozměry 20 x 33 cm. Rozdíl mezi deskami a psací látkou tedy činí na šířku 1 cm. Kniha obsahuje celkem 396 papírových folií. Většina z nich je číslovaná pomocí soudobé foliace; výjimku tvoří prvních 14 listů, které označeny nejsou. Jazykem knihy je z největší části němčina, z malé části latina.

#### 3. 1. 2. Vnitřní popis

Na prvním listě v této knize nalezneme poznámku „Ad Archivium Regiae libero montanae Urbis boëmo Budwicensae pertinens 1785.“<sup>127</sup> Následuje jmenný rejstřík sestavený podle příjmení fundátora. Jedná se o první a nečíslovanou část knihy. Obsahuje 12 listů. Každému písmeni je věnována jedna stránka. Z rejstříku lze zjistit příjmení a jméno fundátora, druh fundace a folium, na kterém se nachází. Co se týče druhu fundace, je zde použito obecných výrazů typu „Messenstiftung“, „Piaristen“, „Armen“, „Armenkrankenhaus Stiftung“.<sup>128</sup> V některých případech se setkáme s rozšířením výrazu „Messenstiftung“, u kterého je uveden kostel, jehož se příslušná

---

<sup>125</sup> Nová zavedená kniha fundací roku zjednané spásy 1722.

<sup>126</sup> Údaj poskytli pracovníci restaurátorské dílny SOKA ČB. Blíže např. Jiří HÁVA, *Brouci čeledi kožojedovití (Dermestidae) České a Slovenské republiky*, Praha 2011, s. 14.

<sup>127</sup> „Náležející k archivaci královského svobodného horního města Českých Budějovic 1785.“

<sup>128</sup> Ve volném překladu: „mešní fundace“, „piaristům“, „chudým“, „fundace chudobinci.“

fundace týká, např. „Messenstiftung Dom. Pfarr. Kirche“, „Messenstiftung St. Nic. Kirche“, „Messenstiftung Altstadt“, „Messenstiftung zu Rudolfstadt“, „Messenstiftung Gutwas. Kirche“.<sup>129</sup> Zpravidla u fundací staršího data se setkáváme s výrazem „Stiftsbrief“, nebo „Messenstiftsbrief“, jenž je případně opět doplněn o kostel, o nějž jde. U písmene „O“ se nachází pouze dvě fundace, jejichž autor (fundátor) nebyl znám jménem. Pisatel je zařadil k tomuto písmenu, poněvadž je nazval „Ohne Namen Messenstiftung zur Pfarrkirche St. Nicolai.“<sup>130</sup> Zmíním se o nich ještě v navazujícím textu. Po písmenu „Z“ je jedno prázdné folium.

Na dalším listě pak začíná druhá část knihy samostatně foliovaná od 1 do 376. Při pozorném prozkoumání zjistíme, že ve třech případech došlo ke špatnému očíslování listu,<sup>131</sup> a proto výsledný počet listů této části knihy činí 382. Některé listy nejsou popsány.<sup>132</sup> Obecně lze konstatovat, že se jedná zcela výlučně o opisy dokumentů vztahujících se k fundacím.<sup>133</sup> Dokumenty byly do knihy opsány tak, aby se u sebe nacházely vždy kopie dokumentů týkajících se jedné konkrétní fundace. Pro představu bychom tento způsob mohli přirovnat ke složkám, označeným jménem fundátora, kam přidáváme příslušné dokumenty. Počet opsaných dokumentů k jedné fundaci se pohybuje zpravidla od dvou do sedmi. Nacházíme zde opis fundačního instrumentu, v některých případech přímo opis testamentu, jenž dává vzniknout fundaci. U jednotlivých fundací se dále nalézají opisy různých jejich ratifikací. Konkrétně jde např. o schválení a potvrzení českobudějovické městské rady, ratifikaci arcibiskupské konsistoře, po vzniku českobudějovické diecéze pak též ratifikaci českobudějovické biskupské konsistoře, dále např. schválení českého zemského gubernia, nebo ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission. V jednom případě se u fundace nachází potvrzení její platnosti a její schválení schwarzenberským vrchním úřadem. Patrné jsou též poznámky o zapsání fundace do jisté knihy fundací. Bohužel není jasné, do které a zda se vůbec

---

<sup>129</sup> Ve volném překladu: „Mešní fundace farnímu kostelu/ kostelu sv. Mikuláše/ kostelu na Starém Městě/ kostelu na Rudolfově/ kostelu na Dobré Vodě.“

<sup>130</sup> „Bezejmenná mešní fundace farnímu kostelu sv. Mikuláše.“

<sup>131</sup> Po foliu 226 následuje jedno folium nečíslované, po foliu 231 následují dvě nečíslovaná folia a po foliu 353 následuje folium očíslované chybně jako 351. Příčinu vzniku této chyby si vysvětluji tím, že poslední cifra z čísla 353 se vysoce podobá číslu 0, jelikož horní oblouček čísla 3 je miniaturní a dolní oblouček naopak velmi výrazný a dotažený až k horní část znaku. Číslo listu pak bylo nesprávně přečteno jako 350 a nepozorností byl následující list označen číslem 351.

<sup>132</sup> Jedná se o folia 24<sup>v</sup>, 64<sup>v</sup>, 67<sup>r</sup>, 67<sup>v</sup>, 70<sup>v</sup>, 72<sup>v</sup>, 74<sup>v</sup>, 85<sup>r</sup>, 93<sup>v</sup>, 94<sup>r</sup>, 94<sup>v</sup>, 95<sup>r</sup>, 95<sup>v</sup>, 96<sup>r</sup>, 96<sup>v</sup>, 376<sup>v</sup>.

<sup>133</sup> Výjimku tvoří protokol o kontrole koryta řeky Malše a ujednání o nutných zpevňovacích opatřeních, o kterém se zmíním závěrem. SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 92<sup>r</sup>-93<sup>r</sup>.

tato kniha dochovala. Co se týče míst vzniku jednotlivých dokumentů, tak fundační instrumenty, případně přímo testamenty, byly ve velké většině učiněny v Českých Budějovicích, po jednom případě pak v Českém Krumlově, Dubném, Olešnici a Rychnově nad Malší. Místa vzniku ratifikací odpovídají místu, kde sídlila daná instituce, tedy České Budějovice v případě místní městské rady a biskupství, nebo Praha v případě arcibiskupské konsistoře, Erbsteuer-Hof-Kommission či zemského úřadu (české zemské gubernium, české místodržitelství). Výjimku tvoří již zmiňovaná ratifikace schwarzenberského vrchního úřadu, která byla učiněna na Hluboké.

V knize se nalézá celkem 188 fundačních instrumentů. Někteří fundátoři se ve svých listinách rozhodli rozdělit věnované prostředky mezi více subjektů. Např. se jedná o fundaci špitálu sv. Václava a farnímu kostelu sv. Mikuláše. Tyto rozsáhlejší fundace určené více institucím byly učiněny hlavně v první polovině 18. století, a proto se nacházejí na začátku zkoumané knihy. Pro názornost jsem přistoupil k tematickému roztržidění všech zápisů. Pokud si položíme otázku, za jakým účelem byla fundace zřízena a komu z ní budou plynout prostředky, získáme celkem osmnáct kategorií fundací (viz tabulka č. 3). Více než jedna třetina z nich, přesně 66 fundací (v některých případech pouze část větší fundace), je určena farnímu kostelu sv. Mikuláše v Českých Budějovicích. Jedná se o nejčastější účel fundace. Druhé místo s 26 fundacemi zaujímá rudolfovský kostel sv. Víta. Třetím nejčastějším účelem českobudějovických fundací bylo zřízení prostředků pro chudobinec a chudé či nemocné. Nalézáme zde 24 zápisů tohoto druhu. Naopak na posledním místě se nachází 5 kategorií, jež mají po jednom zastoupení. Fundace z této knihy se týkají celkem sedmi kostelů. Kromě již dříve uvedených jsou to kostely sv. Václava v Olešnici, Nanebevzetí Panny Marie v Dubném, staroměstský kostel sv. Jana Křtitele a sv. Prokopa v Českých Budějovicích, Panny Marie Bolestné na Dobré Vodě u Českých Budějovic a sv. Ondřeje v Rychnově nad Malší. Ovšem ne vždy byly prostředky zřizované fundátorem určeny výlučně kostelu. Nalezneme zde fundace zřízené i za studijními účely. Patří sem např. fundace zřízená Adalbertem Bayerem z roku 1838. Uvedený fundátor svým počinem zřizuje prostředky, z nichž se mají hradit nutné školní a psací potřeby pro chudé rudolfovské a adamovské školou povinné děti.<sup>134</sup> Za zmínku ještě jistě stojí fundace válečným invalidům budějovického kraje, kteří se v roce 1859 účastnili válečného tažení do Itálie. Fundace

---

<sup>134</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 191<sup>v</sup>.

byla zřízena v říjnu 1860.<sup>135</sup> Bližšímu poznání tematického rozdělení fundací a jejich počtů poslouží tabulka č. 3 obsažená v příloze této práce.

Z hlediska pohlaví fundátora zaujímají první místo v rámci všech 188 fundací muži fundátoři. Jejich počet je 102, což činí 54,2 %. Žen fundátorek je 69, neboli 36,7 %. Zbývajících 9,1 % tvoří 8 manželských párů, 6 korporací, dva bezejmenní fundátoři a jedni sourozenci. Jedná se o tři bratry a dvě sestry, kteří učinili v roce 1843 fundaci olešnickému kostelu.<sup>136</sup> Mezi korporacemi vystupují ve třech případech českobudějovičtí piaristé, ve dvou případech českobudějovické děkanství a v jednom případě rada města. Pro názornost lze využít graf č. 2.

V rámci celkového zhodnocení všech fundací v knize č. 47 je ještě zajímavé sledovat počet zřízených fundací v jednotlivých letech. Graf č. 1 nabízí časovou osu, na které jsou zaznamenány pouze ty roky, kdy došlo fundátorem k sepsání fundace. Časové rozmezí je tedy 1717 až 1866. Maximum je třináct fundací. Jde o rok 1859. Druhé místo představuje rok 1858, kdy bylo sepsáno jedenáct fundačních instrumentů. Na třetím místě je s devíti fundacemi rok 1843. Příčiny zmíněných kumulací se mi bohužel nepodařilo v rámci studia pramenů, ani literatury objasnit.

### 3. 1. 3. Proces vyřizování fundací

Z tabulky č. 1, která přináší přehled záznamů celé první knihy, lze částečně zrekonstruovat proces vyřizování fundačního instrumentu. Do tabulky jsem zaznamenal údaje o místě vzniku a datum sepsání konkrétních zápisů. Je zajímavé pozorovat, jak se od sebe jednotlivé fundace liší počtem ratifikací, typem ratifikací, nebo též dobou, jež dělí sepsání samotné fundační listiny od prvního jejího schválení. V některých případech se fundace dočkala první ratifikace až po několika letech (viz tabulka č. 1, zápisy č. 1, 6 a 10). Ovšem těchto případů je poskrovnu. Většina fundací byla schválena v řádu měsíců, či dokonce v řádu dní. Zejména fundace z 19. století byly vyřizovány rychleji. Podobně variabilní je doba dělicí od sebe jednotlivé ratifikace. Lze vypořádat, že zejména ve druhé polovině 19. století má více fundací, učiněných různými fundátory, společná data svých ratifikací. Nasvědčuje to tomu, že tyto fundační instrumenty byly nejspíš zaslány daným úřadům společně a stejně tak byly i ve stejný den vyřizovány.

<sup>135</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanství úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 199<sup>v</sup>.

<sup>136</sup> Tamtéž, fol. 231<sup>f</sup>.

Již výše jsem se na obecné úrovni zmiňoval o rozmanitosti ratifikací, na které lze v knize narazit. Nyní se pokusím na několika konkrétních příkladech představit proces vyřizování fundace. Popíšu tedy, jaké všechny instituce musely vyjádřit s fundací souhlas, aby tato mohla být řádně zaevidována a mohly z ní následně plynout stanovené prostředky. Fundace zapsané na počátku knihy č. 47 se vyznačují tím, že mají u sebe opsanou zpravidla jen jednu ratifikaci. Bývá to ratifikace arcibiskupské konsistoře, případně později ratifikace budějovické biskupské konsistoře, pouze v šesti případech jde o schválení a potvrzení městské rady. Od devadesátých let 18. století narůstá počet ratifikací. Za opisem fundační listiny se tak může nacházet např. ratifikace budějovické biskupské konsistoře a za ní ratifikace českého zemského gubernia. Jako příklad zde uvedu fundaci Emanuela Rottera určenou rudolfovskému kostelu sv. Víta založenou 8. 7. 1796.<sup>137</sup> Za opisem fundačního instrumentu se nachází opis ratifikace budějovické biskupské konsistoře datovaný 10. 12. 1796 a poté ratifikace českého zemského gubernia datovaná 31. 8. 1797. U fundace Karla Antona Reifenfelse ze dne 21. 5. 1802<sup>138</sup> je jako první v pořadí opsána ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission, datovaná 30. 8. 1802. Jde o vůbec první výskyt ratifikace pocházející z této instituce v rámci zkoumané knihy č. 47. Po ní následuje opis ratifikace budějovické biskupské konsistoře z 12. 10. 1802 a opis schválení českého zemského gubernia z 5. 3. 1803. Z popisovaného procesu schvalování je zřejmé, že opis fundace byl vyřizován dvakrát v Praze (Erbsteuer-Hof-Comission a české zemské gubernium), přičemž mezi oběma pražskými ratifikacemi stojí ratifikace z Českých Budějovic (biskupská konsistoř). Nejedná se o žádnou výjimku, neboť v knize nacházíme mnoho fundací se stejným způsobem vyřizování. Za zmínku jistě stojí skutečnost, že pokud byla fundace určena chudobinci, chybí u ní ratifikace biskupské konsistoře. Za takovou fundací je pak opsána jen ratifikace zemského úřadu.

---

<sup>137</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 86<sup>r</sup>-87<sup>v</sup>.

<sup>138</sup> Tamtéž, fol. 99<sup>r</sup>-100<sup>r</sup>.

## **3. 2. Kniha č. 48**

### **3. 2. 1. Vnější popis**

Kniha o rozměrech desek 20 x 32,5 cm má původní koženou vazbu. V horní polovině předních desek se nachází nalepený papírový štítek dekorativního tvaru o rozměrech 14 x 19 cm. Je na něm uvedeno: „Liber Foundationum Decanatus Bohemo Budvicensis“. Kniha nemá, na rozdíl od knihy č. 47, kožené pásky k uzavření. Přední desky, stejně tak jako hřbet knihy a zadní desky, nesou známky většího opotřebení. Přední desky jsou odřené, pravý dolní roh poničený. Upevnění předních desek k hřbetu je narušeno v horní polovině. Přesto je kniha kompaktní.

Hřbet knihy je široký 8 cm a nese malý papírový štítek o rozměrech 4,5 x 7 cm, na kterém je uvedeno: „Liber Foundationum“, přičemž v místě prvních dvou písmen z druhého slova chybí plocha štítku.

Podobně jako kniha č. 47 byla i tato kniha zasažena ničivou činností hmyzu. Oproti první knize, kde je zásah škůdce patrný zejména na předních deskách, jsou zde tímto způsobem poničené jen desky zadní.

Listy uvnitř jsou veliké 20 x 31,5 cm. Rozdíl mezi deskami a psací látkou činí na výšku 1 cm. Kniha vznikla svázáním několika původně samostatných svazků či listů. Uvnitř knihy se nachází celkem 780 stran. Psací látkou je papír. Některé části knihy jsou číslovány samostatně pomocí paginace, u jiných nebylo použito žádného číslování. V knize se setkáme s německým a latinským jazykem.

### **3. 2. 2. Vnitřní popis**

V porovnání s předcházející knihou je tato více členěná, poněvadž obsahuje čtyři části. Na lící straně třetího listu se nachází stručný obsah celé knihy, který nás informuje o všech čtyřech oddílech.<sup>139</sup> V mé práci se zaměřuji na bližší popis pouze první části této knihy, neboť rozsáhlost knihy a rozmanitost jejích zápisů by vedla k značnému navýšení obsahu a náplně bakalářské práce.

---

<sup>139</sup> „Liber Foundationum Bohemo-Budvicensis Decanatus continens:

I<sup>mo</sup>. Ordinem foundationum et divini officii,

II. Notitiam antiquarum foundationum,

III. Copias Instrumentorum foundationum,

IV. Indicem Alphabeticum cum extractu Sum[m]ario ex Instrumentis foundationum.“

První část této knihy začíná na fol. 4<sup>r</sup>. Dozvídáme se zde, že knihu založil v roce 1764 českobudějovický děkan František Josef Eichler,<sup>140</sup> aby jakožto direktář sloužila i budoucím církevním správcům českobudějovické farnosti.<sup>141</sup> Na rubové straně tohoto listu nalezneme obsah Eichlerova direktáře. Následuje 80 číslovaných stran. Součástí tohoto oddílu je osm nepopsaných stran. Jazykem užitým v této části knihy je latina.

Děkan Eichler začíná soupisem fundací, respektive bohoslužeb, vycházejících z fundačních instrumentů. Nejprve zmiňuje týdenní, poté měsíční a pak různé.<sup>142</sup> Je zde uvedeno 6 týdenních a 23 měsíčních bohoslužeb. Tyto mše se mají sloužit každý týden, resp. měsíc. V kategorii „*Foundationes Diversae*“<sup>143</sup> jsou uvedeny mše, jejichž celebrování připadá na předem stanovený den v roce. Seřazeny jsou zde dle měsíců. Na měsíc leden připadá 5 bohoslužeb se stanoveným datem konání, na únor 11, na březen 7, na duben 3, na květen 5. Následně je uvedena mše, jež má být celebrována „*in Fine Maii aut in principio Mensis Junii*“,<sup>144</sup> tedy buď na konci května, nebo na počátku června. Dále jsou zapsány tři bohoslužby, které nemají pevně stanovené datum slavení, jelikož toto datum je pohyblivé a odvozuje se od data Velikonoc v konkrétním roce.<sup>145</sup> Konkrétně jde o svátek Svaté Trojice, o středu po oktávě svátku Seslání Ducha svatého a o čtvrtek po témž svátku. V červnu má děkan celebrovat 10 mší, v červenci také 10, v srpnu 11, v září 13, v říjnu 10, v listopadu 12 a na poslední měsíc v roce připadá sloužení 10 fundačních mší.

V direktáři se badatel může dočíst, že pokud zemře člen městské rady, má se za něj sloužit rekvíem, na něž plyne z městské pokladny stanovený plat 7 zlatých a 12 krejcarů. Je zde rozepsáno, kolik krejcarů, příp. i zlatých, komu z této sumy náleží. Např. děkanovi připadne 1 zl. 30 kr., kantorovi 1 zl. 6 kr.<sup>146</sup>

Následuje přehled zápisů fundací a platů z nich plynoucích děkanovi po snížení úroků z původních 6 % na 4 %.<sup>147</sup> Platy pro děkana po snížení censu se pohybují v rozmezí od 30 zl. až po 26 kr. v závislosti na celkové výši odkazované finanční

---

<sup>140</sup> František Xaver Josef Eichler, českobudějovický děkan v letech 1758 – 1775. Viz např. J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 175.

<sup>141</sup> SOA Třeboň, SOKA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 48, 4. folium (nečíslované); také J. ADÁMEK – J. HANSOVÁ – D. KOVÁŘ – R. LAVIČKA – Z. MAREŠ – Z. THOMOVÁ, *Katedrála*, s. 160, pozn. č. 499.

<sup>142</sup> „*Foundationes Hebdomadariae, Foundationes Menstruae, Foundationes diversae.*“

<sup>143</sup> SOA Třeboň, SOKA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 48, str. 7.

<sup>144</sup> Tamtéž, s. 13.

<sup>145</sup> Tamtéž, s. 14.

<sup>146</sup> Tamtéž, s. 31.

<sup>147</sup> Tamtéž, s. 33.



částky. Zajímavé je, že některých platů se snížení úroku netýká. Je to případ fundace Rosiny Schwartzbökové, ze které „manet ut ante“, zůstává jako dříve celých 30 zl. 36 kr. Z fundace Thomase Kleina plyne stále 8 zl. Takových případů nalezneme v tomto soupise více. Z celkového počtu 48 zde zapsaných fundací se snížení úroku o 2 % netýká 10 fundací. Jak uvádí děkan Eichler, plynulo děkanovi dříve 211 zl. 29 kr., po redukci činí součet ze všech starých fundací 176 zl. 17 kr. Dále je uvedeno 6 fundací označených jako fundace nové, z nichž plyne celkem 61 zl. 38 kr.

Na následujících stránkách jsou uvedeny fundační mše, které má odsloužit „capellanus bohemicus“.<sup>148</sup> Děkan Eichler nám zanechal poznámku, že jako „capellanus bohemicus“ je označován starší kaplan. Jednalo o kaplana, který měl na starosti sloužení mši na Starém Městě a péči o tamější kostel.<sup>149</sup> Další informací, kterou děkan Eichler zaznamenal, je soupis mši, které má sloužit druhý kaplan nebo sakristán.<sup>150</sup> Dále jsou pak uvedeny mše, jejichž celebrování je určeno třetímu kaplanovi nebo kaplanu bratrstva.<sup>151</sup>

Na dvaceti stranách se nachází soupis všech bohoslužebných úkonů během celého roku v děkanském kostele sv. Mikuláše v Českých Budějovicích.<sup>152</sup> K jednotlivým datům jsou uvedeny např. incipity zpěvů v kostele, kdy a jaké zvony mají zvonit, jsou zde též připomenuty fundační mše.

Poslední čtyři strany této části jsou věnovány činností bratrstva Nejsvětějšího těla Kristova a Blahoslavené Panny Marie.

Eichlerův direktář představuje cenný pramen pro bližší poznání života v českobudějovické farnosti s ohledem na povinnosti jejího duchovního správce a dalších jeho pomocníků vůči farníkům. Pro studium fundací je důležitý zejména tím, že zachycuje stav fundací k roku 1764. Zároveň se na základě jeho studia vynořuje mnoho otázek, které jsou v tuto chvíli obtížněji zodpověditelné. Velmi zajímavé by bylo zkoumat výše úroků z fundací, případně jaké okolnosti vedly k jejich snižování. Otázky tohoto typu však mohou případně posloužit jako podnět pro navazující kvalifikační práci.

---

<sup>148</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 48, s. 39.

<sup>149</sup> Viz zde pozn. č. 103.

<sup>150</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 48, s. 40.

<sup>151</sup> Tamtéž, s. 41.

<sup>152</sup> Tamtéž, s. 46.

### 3. 3. Českobudějovické knihy fundací a související písemnosti

V případě spisového materiálu, který se vztahuje k výše popisovaným českobudějovickým fundačním knihám, směřujeme v rámci téhož archivního fondu pozornost na signatury II/6-A a II/6-B.<sup>153</sup> Nebude se jednat o podrobný popis, neboť jsem tohoto materiálu využil jen jako sekundárního pramene pro bližší poznání problematiky českobudějovických fundací. V některých případech mi sloužil k doplnění údajů, které z fundačních knih nebyly přímo patrné. V neposlední řadě jsem v něm našel několik pramenů, které považuji za vhodné využít k celkovému dokreslení prostředí, do něhož nás samotné zkoumané knihy zavedly.

V inventáři je materiál uvedený jako „Písemnosti týkající se fundací“. Původně byl uložen v děkanském úřadě podle následujícího registraturního uspořádání: „Rubrica II. – Ecclesia Decan. et alia in teritoria existentes“, „Numerus 6tus – Foundationes“. Papírové desky, které skrývají obsah obou signatur, jsou nadepsány „Acta fundationes concernentia“, což badateli napovídá, že může očekávat písemnosti rozličného charakteru. Po nahlédnutí dovnitř se původní předpoklad naplní. Nachází se zde např. kopie fundačních instrumentů obsažených ve zkoumaných knihách či kopie jejich ratifikací. V žádném případě ovšem tento spisový materiál neobsahuje kopie všech listin opsaných v knihách. Samotný proces vzniku testamentu přibližují jejich koncepty, obsahující přeškrtnutá slova či různé stylistické změny. Nachází se zde opisy částí fundačních listin (označované jako „extrakty“), či dokonce originální fundační instrumenty s dochovanými pečetěmi a vlastnoručními podpisy dotčených osob. V několika případech zde nalezneme děkanskou pečeť. Někdy byla použita velká pečeť pod papírovým krytem, v jiném případě nacházíme pečeť sekretní. S ohledem na dobu vzniku písemnosti zde figurují např. děkani Kryštof Thomae (v úřadě 1601-1625), Tomáš Josef Cuculus (1651-1665), Jan Jiří Ignác Borman (1669-1704) či Jan Vít Schwantle (1707-1733). Pozornost si jistě zaslouží sekretní pečeť českobudějovických kaplanů či pečeť mistra českobudějovického ševcovského cechu. Některé z písemností byly expedovány v uzavřené podobě, čemuž napovídají linie v místě přehnutí psací látky.

Vedle těchto písemností zde nalezneme několik přehledných tabulek evidujících fundační povinnosti. V některých jsou fundace seřazeny chronologicky v průběhu roku,

---

<sup>153</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 120, sign. II/6-A; dále inv. č. 121, sign. II/6-B, kart. č. 6.

jindy bylo přistoupeno k abecednímu pořádku podle příjmení fundátora. Příkladem prvního typu je první tabulka v signatuře II/6-B, která zachycuje stav fundačních povinností k roku 1733.<sup>154</sup> Zaujímá čtyři strany, přičemž na každé straně jsou tři sloupce pro tři měsíce v roce. Hned po ní následuje dvoustránkový přehled fundačních instrumentů evidující data jejich vzniku, případně též data schválení fundací.<sup>155</sup>

Pozornosti neunikne složená papírová tabulka, která při plném rozložení dosáhne rozměrů 98 cm na výšku a 89 cm na šířku. Tato „Tabelle“, jak je nadepsaná, poskytuje celkový přehled ročních platů z fundací k roku 1767. Tabule eviduje hlavně 50 fundací seřazených abecedně dle označení fundačního kapitálu.<sup>156</sup> Z tabule je jasně patrná celková výše fundačního kapitálu. Nejnižší kapitál je 50 zl., naopak nejvyšší činí 1500 zl. Dávky z fundací jsou počítány podle čtyřprocentní úrokové sazby. Následujícím údajem je suma v hodnotě čtyř procent z celkového kapitálu, která se dále rozděluje např. mezi farní kostel, děkana, sakristána, kantora, varhaníka či chudým. Celkem je v záhlaví tabulky uvedeno 18 možných příjemců dávky. Vždy záleží na konkrétní fundaci, není zde zapsána žádná fundace, která by byla určena všem nadepsaným. Platy jsou uvedeny ve zlatých a v krejcarech. V dolní části popisované lícové strany velké tabule se nachází šest fundací bez kapitálu.

---

<sup>154</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 121, sign. II/6-B, num. I.

<sup>155</sup> Tamtéž, num. II.

<sup>156</sup> „Name der fundations Kapitalien“.

## 4. Fundace do roku 1800

K podrobnějšímu popisu vybírám zápisy z knihy č. 47, které byly učiněny před rokem 1800. Tomuto kritériu odpovídá celkem 32 zápisů, nacházejících se na prvních 98 foliích knihy č. 47. Charakter typického fundačního instrumentu, resp. jeho věrného opisu, má 29 zápisů. Zbývajícím třem, které se jistým způsobem liší od ostatních, se budu věnovat závěrem. Pokud zde uvádím označení „typický fundační instrument“, mám na mysli takový zápis, který má určitou, opakující se formu a je zpravidla doplněn o několik dalších menších zápisů, které se vážou k tomu hlavnímu. Těmto typickým rysům se věnuji v navazující části.

### 4. 1. Podoba zápisů

Ještě před samotným textem si lze u některých zápisů povšimnout několika znaků, které nahrazují v originálu použitý kolek.<sup>157</sup> Samotné zápisy mají formu souvislého textu. První řádek u prvních zápisů bývá zpravidla odlišen od zbývajícího textu použitím zdobenějšího a velikostně většího polokurzívního písma. Iniciála prvního slova je u nejstarších zápisů provedena ozdobně a posiluje tak důstojnost a důležitost textu, který uvozuje. Tato grafická podoba končí zápisem na fol. 78<sup>v</sup>, kde je již patrná změna písařské ruky. Tento druhý a poslední písař zkoumané části knihy č. 47 používá s jednou výjimkou<sup>158</sup> pouze kurzívní písmo pro celý text. V textu jsou v rámci celé knihy podtržena nejdůležitější slova, tedy jméno fundátora, hodnoty fundačních kapitálů, místo, kam daná fundace náleží (např. konkrétní kostel) či procentuální výše úroku. Fundační zápisy mají formu listiny. Listiny začínají intitulací a pokračují promulgací, ve které měšťané a rada města jakožto patron zdejších kostelů a kaplí oznamují, že vzniká nová fundace. Konkrétní důvody vzniku listiny se dají vyčíst, pokud v textu nechybí narace. Bývají v ní uvedeny stručné informace o tom, že fundátor sepsal poslední vůli a na základě této poslední vůle je vytvořena celá fundační listina. Dozvídáme se též přesné datum, vztahující se k sepsání testamentu a dále přesné datum jeho zveřejnění. V dispozici je uvedena výše fundačního kapitálu, komu budou putovat věnované prostředky, za co a jak vysoký je úrok. Zápis je ukončen datací, pod kterou následuje „locus sigilli“, tedy znak tvořený písmeny „L. S.“ či „Loc. Sig.“ v kroužku, který nahrazuje místo, kde se v originále nachází pečeť. Dále jsou zde podpisy

---

<sup>157</sup> Např. „1 f St.“ = kolková známka v hodnotě jednoho zlatého; „15x St.“ = kolek v hodnotě 15 krejcarů.

<sup>158</sup> Zápis na fol. 81<sup>r</sup> je uvozen polokurzívní první řádkou.

zúčastněných osob (subskripce). Může to být přímo fundátor, nebo v případě, že se jedná o listinu, sestavenou na základě poslední vůle, jsou zde podepsáni představitelé městské rady, coby patrona zdejších kostelů a kaplí. Městská rada v tomto případě přítomnou listinou oznamuje, že ji jakožto patronovi místních kostelů a kaplí na základě fundátorova testamentu vznikají nové povinnosti.

Následují opisy schválení (ratifikací) dané listiny. U nejstarších zápisů to bývá schválení testamentu českobudějovickou městskou radou, v pozdější době se pravidelně u fundací, jejichž cílem je darování prostředků některému kostelu či kapli, vyskytuje schválení církevního úřadu. Nejprve je to pražské arcibiskupství, později, po vzniku budějovické diecéze, se setkáváme zcela výlučně s ratifikací českobudějovické biskupské konsistoře. Některé fundace jsou navíc doplněny o schválení zemského úřadu, kterým bylo nejdříve české zemské gubernium, později české místodržitelství. Od roku 1802 se setkáváme s ratifikací úřadu majícího na starosti záležitosti týkající se dědictví. Jde o Erbsteuer-Hof-Comission. Ratifikace z toho úřadu jsou datovány v Praze. Některé fundace nebyly směřovány církvi, a proto u nich chybí konsistorní schválení.

Nyní se pokusím odpovědět na otázku, kterou jsem si položil již v úvodu práce. Je možné zjistit, proč byly fundace zakládány, resp. co k tomu fundátory vedlo? V první řadě se nabízí zkusit najít zmínku o samotném důvodu založení fundace v textu. V tomto případě však musím případného badatele zklamat, neboť až na dvě výjimky, o kterých budu hovořit níže, se v rámci celé knihy v textu žádný konkrétní důvod vzniku fundace nenachází. Je to způsobeno tím, že tyto zápisy měly nejspíš sloužit čistě k administrativním účelům - k evidenci fundací. Odpověď na položenou otázku je však i přesto možná. Lidé ve zkoumaném časovém období si byli velice dobře vědomi časové omezenosti svých životů, své smrtelnosti a se smrtí se setkávali velice často.<sup>159</sup> Testament považovali za důležitý element přípravy na nevyhnutelnou smrt.<sup>160</sup> Prostřednictvím testamentu se dotčným osobám nabízela možnost, jak po sobě zanechat určitou památku a zároveň si též zajistit spásu duše. To je vlastně odpověď na výše položenou otázku. Autoři testamentů si prostřednictvím svého pořízení zajistili jisté místo či postavení ve společnosti i po své smrti.<sup>161</sup> Výše zmiňovanými výjimkami jsou fundace Anny Barbary Hirschin a manželů Erasma a Heleny Jene, zaznamenané

---

<sup>159</sup> T. Malý, *Smrt*, s. 60-61.

<sup>160</sup> Tamtéž, s. 83.

<sup>161</sup> Tamtéž, s. 102-103.

v knize č. 47, které se od ostatních liší tím, že jsou u nich opsány testamenty, na základě kterých jsou příslušné fundační listiny sestaveny. Na rozdíl od většiny zápisů ve zkoumané knize lze právě v obou opsaných testamentech najít odkazy na pomíjivost lidského života a na nevyhnutelnost jeho konce. Slova, která se nacházejí v testamentu Anny Barbary Hirschin z roku 1717 jsou toho vzorovým příkladem. V textu se mimo jiné zmiňuje lidská duše, omezená doba pozemské existence, záludnost smrti, jež je sice jistá, avšak její příchod je neznámý či též jistá obava z věčného urpení: „...*unser Geist wirdt in die Enge getrieben, unsere Täg verkürzet, undt uns allein das Grab verbleybet, der Todt gewiss die Stundt dessen aber ungewiss ist, in welcher ein Todter Mensch entweder die ewige Freüdt zuerwarten oder aber die ewige Pein zu förchten, ...*“<sup>162</sup> Testament zmíněných manželů z roku 1733 začíná slovy: „*Nachdeme Ich Erasmus Jene ... und Helena dessen Ehwürthin die Vergänglichheit der Welt betrachtet, und das alle Menschen sterben müssen, ...*“<sup>163</sup> Tyto dva opsané testamenty tvoří velmi cennou část zkoumané knihy.

## 4. 2. Popis fundací a jejich typy

Budu se zde držet stejného postupu, jako tomu bylo u předcházejícího pojednání o všech fundacích, a sice 1. zaměření fundací (jejich účel), 2. zastoupení fundátorů dle pohlaví a 3. chronologické rozvržení fundací.

Pokud přihlížíme nejprve k účelu fundačních instrumentů sepsaných do roku 1800, lze je roztrždit do dvanácti kategorií. Je třeba stále myslet na skutečnost, že někteří fundátoři chtěli věnovat peníze nejenom jedné instituci, nýbrž více subjektům. Fundační listina pak bývá rozdělena do odstavců, jejichž pořadí zpravidla uvozuje první slovo či číslice v textu (např. „1<sup>o</sup>“/ „Primo“, „Secundo“, „Tertio“, atd.). Např. fundace manželského páru Erasma a Heleny Jene je rozdělena do dvanácti takovýchto odstavců.<sup>164</sup> V následujícím textu se pokusím představit a přiblížit některé typy fundací s tím, že v některých případech zmíním jako příklad konkrétní zápisy a stručně shrnu jejich obsah.

---

<sup>162</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 1<sup>f</sup>.

<sup>163</sup> Tamtéž, fol. 18<sup>v</sup>.

<sup>164</sup> Tamtéž, fol. 20<sup>v</sup>-24<sup>f</sup>.

#### 4. 2. 1. Fundace farnímu kostelu

Nejvíce fundací (nebo jejich částí v případě rozsáhlejších fundací) bylo věnováno českobudějovickému farnímu kostelu sv. Mikuláše. Mluvíme o deseti případech. Z genderového pohledu zde figurují tři ženy fundátorky, s tím, že jedna z nich se objevuje u dvou fundací. Dále jsou zde čtyři muži a jeden manželský pár, který založil dvě fundace. Výše základního fundačního kapitálu se v případě, že byla celá fundace určena právě sv. Mikuláši, pohybuje od 100 do 1000 zlatých. Výše úroků se též liší. Pohybuje se od 3,5 do 6 procent.

#### 4. 2. 2. Fundace chudým

Na druhém místě s šesti zápisy se nacházejí fundační instrumenty věnované chudým a nemocným. Péči o nemajetné obyvatele v Českých Budějovicích zajišťoval už od 1. poloviny 14. století špitál v dnešní Krajinské ulici, jehož součástí byl i kostel sv. Václava. Původně v něm působil kaplan, později měli správu kostela na starosti kapucíni (v 17. stol.) či piaristé (v 18. stol.) působící v Českých Budějovicích. Ve druhém desetiletí 18. století se špitál dočkal rozšíření, a tak mohl poskytnout útočiště celkem 30 chudým (15 mužům a 15 ženám). Historie tohoto špitálu končí rokem 1796, kdy došlo k jeho zrušení.<sup>165</sup> To bylo ovšem v době, kdy už byl několik let v provozu špitál nový, vystavěný v roce 1781. Tento josefínský špitál stával v Hradební ulici. Ve dvacátých letech 19. století přestal kapacitně dostačovat, a tak byl přesunut do nové budovy. Celý jeho název pak zněl „Armen- Kranken- und Korrektionsanstalt“. Péče o nemajetné zde byla z velké části zajišťována právě fundacemi zámožných měšťanů.<sup>166</sup> Mezi zkoumanými fundacemi se chudiny týká např. již zmiňovaná velká fundace manželů Erasma a Heleny Jene.<sup>167</sup> Na prvním místě určují, že z části jejich prostředků se má sloužit ve špitálním kostele sv. Václava každou sobotu v devět hodin ráno mše, z níž má knězi plynout 30 krejcarů týdně (za jednu odslouženou mši) či 26 zlatých ročně (částka odpovídá 30 krejcarům vynásobeným 52 týdny v roce). Dále věnují dvacet chudým po jednom krejcaru týdně. Do třetice určují, že na svátek sv. Václava se má na oltáři špitálního kostela rozsvítit šest svíček.<sup>168</sup>

---

<sup>165</sup> *Encyklopedie*, s. 492.

<sup>166</sup> *Encyklopedie*, s. 164.

<sup>167</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 20<sup>v</sup>-24<sup>f</sup>.

<sup>168</sup> Tamtéž, fol. 20<sup>v</sup>.

Z pozdější doby se chudých týká odkaz Marie Anny Mathez.<sup>169</sup> Tato vdova po veliteli rakouského dělostřelectva sestavila svou poslední vůli 11. června 1783. Zemřela o šest let později ve věku 75 let dne 16. prosince 1789.<sup>170</sup> Její poslední vůle byla uveřejněna 31. prosince téhož roku. Fundátorka odkázala 500 zlatých na zajištění stravování českobudějovickým nemajetným, žijícím v místním chudobinci. Její poslední vůle tvoří základ pro fundační listinu, která je opsaná ve zkoumané knize. Fundační instrument pak představuje smlouvu, již uzavírají na straně jedné představení českobudějovického chudobince, kterými v té době byli místní děkan Jan Josef Kahl jakožto duchovní správce a Karl Wenzl Pattberg coby správce světský,<sup>171</sup> a na straně druhé sestra zemřelé fundátorky, Marie Theresie von Trusa, jakožto právoplatná dědička jejího jmění. Z celkové výše fundačního kapitálu 500 zlatých má plynout roční úrok ve výši 5 procent, tedy 25 zlatých. Listina je datována v Českých Budějovicích, dne 16. června 1791.

#### **4. 2. 3. Fundace zřízené za studijními účely**

V případě fundací, jejichž záměrem bylo podpořit vzdělávací činnost, se ve zkoumané části knihy setkáváme např. s osobou děkana z Rychnova u Nových Hradů P. Johanna Schnarchera. Uvedený duchovní správce byl synem českobudějovického měšťana a v roce 1755 ve jménu Panny Marie věnoval prostředky studujícím potomkům místních měšťanů. Fundační kapitál představoval 2500 zlatých. Z této částky stanovil čtyřprocentní úrokovou sazbu. Výsledná částka, plynoucí ročně z jeho fundace, pak dosáhla 100 zlatých.<sup>172</sup> Podruhé projevil své dobročinné myšlení o devět let později, roku 1764, kdy posílil stávající fundační kapitál o 500 zlatých.<sup>173</sup>

#### **4. 2. 4. Fundace piaristům**

Ve zkoumané části knihy č. 47 nacházíme dvě fundace určené českobudějovickým piaristům. První je z roku 1787 a je velmi zajímavá, poněvadž se v ní odráží událost, o které již byla řeč výše. Z daného zápisu<sup>174</sup> lze vyčíst následující

---

<sup>169</sup> Tamtéž, fol. 81<sup>r</sup>.

<sup>170</sup> SOA Třeboň, Sbirka matrik Jihočeského kraje, České Budějovice, kniha 97, s. 286.

<sup>171</sup> „Joseph Kahl, Dom- und Stadtdechant als Armenvater“ a „Karl Wenzl Pattberg, Magistratsrath und Armeninstitutsvorsteher“. Viz SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 81<sup>v</sup>.

<sup>172</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 29<sup>r</sup>-35<sup>r</sup>.

<sup>173</sup> Tamtéž, fol. 48<sup>r</sup>.

<sup>174</sup> Tamtéž, fol. 75<sup>r</sup>-76<sup>r</sup>.



fakta: Na základě testamentu Franzischky von Bayrau z roku 1768 byla zřízena mešní nadace pro špitální kostel sv. Václava v Českých Budějovicích. Důvod jejího zřízení je v textu stručně uveden jako přátelství či vztah fundátorky (použito slovo *Freundchaft*) s jistým Michelelem Hofmannem.<sup>175</sup> Domnívám se, že tato fundace je projevem poděkování, že oběma zmíněným lidem bylo umožněno či dopřáno dobrého (přátelského) vztahu. Z fundačního kapitálu ve výši 900 zlatých směřoval roční plat v hodnotě 4 procent, tedy 36 zlatých. Z tohoto obnosu se měly sloužit mše na základě přesně stanoveného plánu: každý týden v roce odsloužit jednu mši za Michela Hofmanna a každý kvartál dvě mše za osobu fundátorky, tedy celkem 60 mší ročně. Za jednu odslouženou mši pak knězi plynulo 36 krejcarů. Následně však bylo nutné fundaci upravit, protože špitální kostel čekalo zrušení. Byl stanoven nižší procentuální úrok, který nově činil tři a půl procenta, a tak došlo ke snížení ročního platu na 31 zlatých a 30 krejcarů. Nově bylo též stanoveno, že z jedné mše má plynout jen 30 krejcarů, což ovšem při stejném fundačním kapitálu (900 zlatých) vedlo k celkovému navýšení počtu odsloužených mší z původních 60 na 63 ročně. Důležitou změnou ovšem bylo, že sloužení mší se přesunulo do farního kostela sv. Mikuláše s tím, že plat z fundace bude plynout piaristům, kteří budou pověřeni dané mše sloužit.

Druhý zápis, který se týká českobudějovických piaristů, pochází z roku 1796.<sup>176</sup> V textu je zmíněn starší závazek dvou bratranců z roku 1648, na základě něhož bylo stanoveno udržovat zapálenou svíčku na oltáři sv. Anny v dominikánském kostele. Vzhledem k tomu, že konvent českobudějovických dominikánů byl v době Josefa II., roku 1785, zrušen<sup>177</sup> a v jeho prostorech se usadili piaristé, začal se uvedený závazek týkat právě nově se usadivšího řádu.<sup>178</sup>

### 4. 3. Zastoupení fundátorů

V patnácti případech jsou fundátoři muži. Žen fundátorek je devět. V rámci vybraných fundací se nachází tři manželské páry. Názorně viz graf č. 5.

Co se týče společenského postavení fundátorů, lze ho s jistotou určit u církevních hodnostářů. Ve zkoumané části knihy je to např. českobudějovický děkan Jan Vít Schwantle (viz tabulka č. 1, záznam č. 3). Děkan z Rychnova u Nových Hradů

<sup>175</sup> „...für die Michel Hofmanisch- und Franzischka von Bayrauische Freundschaft auf eine ewige Messenstiftung...“

<sup>176</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkanský úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 90<sup>r</sup>-91<sup>r</sup>.

<sup>177</sup> *Encyklopedie*, s. 96.

<sup>178</sup> Tamtéž, s. 358.

Johann Schnarcher (viz tabulka č. 1, záznam č. 11) a farář z Dubného Johannes Christan Gutwirth (viz tabulka č. 1, záznam č. 22). Z pozdější doby, chronologicky přesahující zkoumané období, stojí jistě za zmínku fundace českobudějovických biskupů Arnošta Konstantina Růžičky z roku 1845 (viz tabulka č. 1, záznamy č. 148, 157) a Jana Valeriána Jirsíka z roku 1857 (viz tabulka č. 1, záznam č. 171). Kromě církevních hodnostářů pochází nejspíš většina fundátorů z řad zámožnějších českobudějovických měšťanů.

#### **4. 4. Chronologické rozložení fundací**

Co se týče časové osy, sestavené s ohledem na rok, ve kterém došlo k sepsání fundačního instrumentu, docházíme k závěru, že nejvíce fundací připadá na rok 1787 a 1792, v obou rocích po třech exemplářích. Po dvou zápisech bylo učiněno v letech 1731, 1759, 1791, 1796 a 1797. Zbytek tvoří roky s jednou fundací (viz graf č. 3).

#### **4. 5. Fundační kapitál**

V rámci zkoumaných zápisů, které jsou datovány před rokem 1800, se nyní krátce zaměřím na celkovou částku, kterou fundátor odkazoval, tedy fundační kapitál. Nejnižší částka je odkázána ve fundaci Emanuela Rottera z roku 1796. Fundátor odkázal kostelu sv. Víta na Rudolfově u Českých Budějovic 22 zlatých a 28 krejcarů (viz tabulka č. 1, záznam č. 28). Většina kapitálů se pohybuje v řádu stovek zlatých. Nejvíce jich spadá do rozmezí 100 až 199 zlatých (celkem pět fundací). U pěti fundací se jejich kapitál dostává do řádu tisíců. Nejvyšší částka, která byla odkázána v rámci zkoumaných fundací, dosahuje 2500 zlatých. Jedná se o fundaci Johanna Schnarchera z roku 1755 určenou studentům (viz tabulka č. 1, záznam č. 7).<sup>179</sup> Názorně viz tabulka č. 8.

#### **4. 6. Ostatní zápisy**

Jak bylo řečeno výše, chtěl bych se nakonec v rámci vybraných zápisů učiněných do roku 1800 zmínit o třech zápisech, které se od ostatních liší. Liší se tím, že nemají charakter „typických fundačních instrumentů“, tedy zápisů, jejichž forma, obsah a další součásti byly popsány výše. Jeden z nich se přesto fundací týká, neboť se jedná o opis oznámení pražského celního úřadu o změně výše úroků z pěti místních

---

<sup>179</sup> Tento fundátor, o kterém byla již řeč na str. 39, navíc o devět let později odkázal na stejné účely dalších 500 zlatých.

fundací.<sup>180</sup> Platnost změny je stanovena od 1. srpna 1786. Bližší informace o uvedených fundacích jsem však nedokázal dohledat, protože se jejich instrumenty v dané knize nenacházejí. Dva další zápisy se fundací již netýkají. Jeden z nich pochází z roku 1785 a týká se vlastnictví zvonů.<sup>181</sup> Druhý z nich byl učiněn v roce 1799 a jedná se o protokol o kontrole koryta řeky Malše. Je v něm opsáno i ujednání o nutných zpevňovacích opatřeních. Výskyt textu tohoto rázu se silně vymyká ostatním textům, a proto jeho přítomnost zajisté překvapí. Důvod opsání tohoto textu mi ovšem není znám. Mohlo se snad jednat o nedopatření.<sup>182</sup>

---

<sup>180</sup> SOA Třeboň, SOkA ČB, fond Děkaný úřad České Budějovice, kniha č. 47, fol. 68<sup>r</sup>.

<sup>181</sup> Tamtéž, fol. 64<sup>r</sup>.

<sup>182</sup> Tamtéž, fol. 92<sup>r</sup>-93<sup>r</sup>.

## Závěr

Cílem předkládané bakalářské práce byl popis dvou fundačních knih českobudějovického děkanství. Vzhledem k rozsáhlosti zkoumaného materiálu byla práce více zaměřená na první zkoumanou knihu. Bylo tím umožněno bližší studium fundačních zápisů.

Otázka fundací a způsobu jejich evidence je do určité míry málo probádaným problémem. Práce vychází z dostupné literatury, kterou představují zejména práce věnované církevním dějinám na území českého státu, případně regionálním dějinám církevní správy.

Těžiště samotného studia se nachází ve třetí a čtvrté kapitole předkládané práce. Kromě vnějších a vnitřních popisů obou knih jsem se zaměřil podrobněji na zápisy obsažené v první knize, které byly učiněny do roku 1800. Jedná se vždy o opisy dokumentů. Základ zpravidla tvoří fundační listina, v níž českobudějovická městská rada v pozici patrona zdejších kostelů a kaplí prohlašuje, že na základě fundátorova testamentu byla ustanovena fundace. Většinou je v textu uvedena celková částka fundačního kapitálu, která se v rámci blíže sledovaných zápisů pohybovala od 22 do 2500 zlatých. Nejvíce fundačních kapitálů bylo v řádu jedné či několika stovek zlatých, naopak tisícové kapitály jsou méně časté. Mezi fundátory mírně převažují muži nad ženami. Za samotným fundačním instrumentem mají své místo opisy jeho ratifikací. Tyto ratifikace mohou být buď od světského, nebo od církevního úřadu. V případě několika prvních fundací nacházíme schválení a potvrzení fundace českobudějovickou městskou radou. Dále se zde nacházejí ratifikace arcibiskupské konzistoře a po vzniku českobudějovické diecéze jde o ratifikace místní budějovické biskupské konzistoře. Dalšími úřady, které se podílely na procesu schválení fundace, byl zemský úřad (pro sledované období nejprve české zemské gubernium, posléze české místodržitelství) a Erbsteuer-Hof-Komission.

Během studia zápisů bylo možno postupně zodpovědět některé otázky, které se objevily již na počátku bádání. Ve čtvrté kapitole byla zodpovězena otázka hledající důvod vzniku fundací. Přestože podrobněji zkoumaná českobudějovická fundační kniha č. 47 plnila čistě administrativní funkci, jejímž smyslem byla evidence fundací, nachází se v ní dva opsané testamenty, které svou přítomností výrazně odlišují příslušné fundace od těch ostatních. Díky těmto dvěma výjimkám a díky dostupné literatuře lze dospět k odpovědi na položenou otázku. Fundátoři se ve svých testamentech odvolávají na

pomíjivost života, nevyhnutelnost smrti či strach z očistcového utrpení. Smyslem fundací a vůbec sepisování posledních vůlí byla pro člověka 18. století snaha zajistit věčnou spásu pro svou duši a s tím související touha po „správné“ smrti. Kromě toho zůstala na fundátora vzpomínka i po jeho smrti, neboť se z jeho odkázaných prostředků mohly například sloužit mše.

Knihy fundací českobudějovického děkanství jsou hodnotným historickým pramenem církevní provenience, umožňujícím bližší poznání regionálních dějin.

## Seznam použitých pramenů a literatury

### Prameny nevydané

Státní oblastní archiv v Třeboni, Státní okresní archiv České Budějovice, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 47. (Kniha fundací (1717) 1722 – 1866).

Státní oblastní archiv v Třeboni, Státní okresní archiv České Budějovice, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 48. (Kniha fundací (1613) 1764 – 1893).

Státní oblastní archiv v Třeboni, Státní okresní archiv České Budějovice, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 120, sign. II/6-A. (Písemnosti týkající se fundací).

Státní oblastní archiv v Třeboni, Státní okresní archiv České Budějovice, fond Děkanský úřad České Budějovice, inv. č. 121, sign. II/6-B. (Písemnosti týkající se fundací).

### Literatura

ADÁMEK, Jan – HANSOVÁ, Jarmila – KOVÁŘ, Daniel – LAVIČKA, Roman – MAREŠ, Zdeněk – THOMOVÁ, Zuzana, *Katedrála sv. Mikuláše v Českých Budějovicích*, České Budějovice 2014.

*Encyklopedie Českých Budějovic*, České Budějovice 1995.

HANSOVÁ, Jarmila, *Svatý Auracián – Patron Českých Budějovic*, in: *Sv. Auracián v českobudějovické katedrále*, České Budějovice 2015, s. 13.

HÁVA, Jiří, *Brouci čeledi kožojedovití (Dermestidae) České a Slovenské republiky*, Praha 2011.

HLEDÍKOVÁ, Zdeňka – JANÁK, Jan – DOBEŠ, Jan, *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*, Praha 2007.

- HOJDA, Zdeněk, *Bernard Ignác z Martinic – pokus o portrét fundátora*, in: PŘIBYLOVÁ, Dana – PŘIBYL, Vladimír (edd.), *Slánské rozhovory 2008: Piaristé – historie, osobnosti, literatura, umění*, Slaný 2009, s. 12-18.
- KADLEC, Jaroslav, *Českobudějovická diecéze*, České Budějovice 1995.
- KIRSCH, Adam Friedrich, *Abundantissimum Cornu Copiae Linguae Latinae Et Germanicae Selectum*, Leipzig, 1774.
- KOCIÁN, Václav, *Nadace církevní zvláště mešní. Po stránce historické, právně kritické a nanejmé praktické podává Václav Kocián, kaplan u sv. Štěpána v Praze a redaktor právní a liturgické části „Rádce duchovního“*, Praha 1896.
- KOVÁŘ, Daniel, *Českobudějovicko II. pravý břeh Vltavy*, České Budějovice 2008.
- KOVÁŘ, Daniel, *Děkanský dvůr – zámeček Lustenek u Rudolfova*, Jihočeský sborník historický 74, 2005, s. 5-46.
- KUCHAŘOVÁ, Hedvika, *Strahovský klášter a neuskutečněná fundace Albrechta z Valdštejna*, in: FUČÍKOVÁ, Eliška – ČEPIČKA, Ladislav (edd.), *Valdštejn. Albrecht z Valdštejna. Inter arma silent musae?*, Praha 2007, s. 176-183.
- MALÝ, Tomáš, *Smrt a spása mezi Tridentinem a sekularizací (Brněnští měšťané a proměny laické zbožnosti v 17. a 18. století*, Brno 2009.
- MARTÍNKOVÁ, Lenka, *Dějiny pelhřimovského děkanství v letech 1620 až 1790*, Vlastivědný sborník Pelhřimovska 12, 2001, s. 3-46.
- MIKULEC, Jiří, *31. 7. 1627. Rekatolizace šlechty v Čechách. Čí země, toho náboženství*, Praha 2005.
- MIKULEC, Jiří, *Barokní náboženská bratrstva v Čechách*, Praha 2000.
- MIKULEC, Jiří, *Náboženský život a barokní zbožnost v českých zemích*, Praha 2013.
- NECHVÁTAL, Bohumil, *Nadace P. Fra. Jana Medlína v Radomyšli u Strakoníc*, Výběr. Časopis pro historii a vlastivědu jižních Čech 33, 1996, č. 1, s. 54-57.
- NOVOTNÁ, Ludmila, *Fundátorka Anna Šliková. Příspěvek k historii kostela sv. Wolfganga v Ostrohu*, Sborník muzea Karlovarského kraje 18, 2010, s. 273-276.

*Ottův slovník naučný. Ilustrovaná encyklopædie obecných vědomostí. Sedmnáctý díl*, Praha 1901.

PEŠKOVÁ, Pavla, *Českobudějovické děkanství v 18. století*, Diplomová práce, Historický ústav Jihočeské univerzity, České Budějovice 2003.

PINDUR, David, *Zámek kontra fara – spor o lubenskou fundaci v 17. století*, in: *Práce a studia Muzea Beskyd – společenské vědy* 18, 2007, s. 40-53.

PODLAHA, Antonín, *Český slovník bohovědný. Díl druhý*, Praha 1916.

PODLAHA, Antonín, *Český slovník bohovědný. Díl třetí*, Praha 1926.

PODLAHA, Antonín, *Dějiny arcidiecése pražské od konce století XVII. do počátku století XIX. Díl I.*, Praha 1917.

PROKOPOVÁ, Zdeňka, *Barokní kult světců z katakomb a sv. Auracián*, in: *Sv. Auracián v českobudějovické katedrále*, České Budějovice 2015, s. 7.

PUMPR, Pavel, *Beneficia, záduší a patronát v barokních Čechách na příkladu třeboňského panství na přelomu 17. a 18. století*, Brno 2010.

RAJMUND TRETERA, Jiří – HORÁK, Záboj, *Slovník církevního práva*, Praha 2011.

RAJMUND TRETERA, Jiří, *Církevní právo. Úvod do základního a pokračujícího kursu. Díl první*, Praha 1992.

RITTNER, Edward, *Církevní právo katolické, Díl II.*, Praha 1889.

RYANTOVÁ, Marie, *Církevní patronát Eggenberků a Schwarzenberků na přelomu 17. a 18. století (1694-1730)*, in: BŮŽEK, Václav, *Opera historica* 5, 1996, s. 617-637.

STUHLÁ, Pavla, *Prachatický vikariát 1676-1750. Vybrané otázky církevní správy*, Praha 2004.

TRAJER, Johann, *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis*, Budweis 1862.

VOJÁČEK, Václav, *Velký slovník latinsko-česko-německý*, Praha 1864.



ZUBER, Rudolf, *Osudy moravské církve v 18. století 1695-1777, 4. díl Dějin olomoucké arcidiecéze*, Praha 1987.

### **Inventáře**

Státní oblastní archiv v Třeboni, Státní okresní archiv České Budějovice, Děkanský úřad České Budějovice (1297) 1466 – 1951. *Inventář*, archivní pomůcka č. 100.

### **Seznam zkratk**

SOA Třeboň = Státní oblastní archiv v Třeboni

SOkA ČB = Státní okresní archiv České Budějovice

s. l. = sine loco

s. d. = sine dato

zl. = zlatý

kr. = krejcar

## Seznam příloh

Tabulka č. 1 – Přehled všech zápisů z knihy č. 47

Abecední rejstřík fundátorů z knihy č. 47

Graf č. 1 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – chronologické rozložení fundací

Tabulka č. 2 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 - počet záznamů dle desetiletí

Tabulka č. 3 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – druhy fundací

Graf č. 2 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – zastoupení fundátorů

Tabulka č. 4 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – zastoupení fundátorů

Tabulka č. 5 – Fundace do roku 1800 – druhy fundací

Tabulka č. 6 – Fundace do roku 1800 – zastoupení fundátorů

Tabulka č. 7 – Fundace do roku 1800 – chronologické rozložení fundací

Tabulka č. 8 – Fundace do roku 1800 – výše fundačního kapitálu

Graf č. 3 – Fundace do roku 1800 – chronologické rozložení fundací

Fotografie č. 1 – Přední strana desek knihy č. 47

Fotografie č. 2 – Přední strana desek knihy č. 48

Fotografie č. 3 – Zápis fundace Reginy Delaurentin (kniha č. 47, fol. 25<sup>v</sup>)

Fotografie č. 4 – Začátek zápisu fundace Marie Anny Mathez (kniha č. 47, fol. 81<sup>r</sup>)

Fotografie č. 5 – Ratifikace budějovické biskupské konsistoře (kniha č. 47, fol. 66<sup>v</sup>)

Fotografie č. 6 – Ratifikace Erbsteuer-Hof-Komission (kniha č. 47, fol. 103<sup>v</sup>)

Fotografie č. 7 – Ratifikace Českého zemského gubernia (kniha č. 47, fol. 81<sup>v</sup>)

### Tabulka č. 1 – Přehled všech zápisů z knihy č. 47

Tabulka přináší přehled všech zápisů v knize č. 47. Pro přehlednost jsem očísloval „spisy“, tedy zápisy, které k sobě náležejí. Jde zpravidla o opis fundačního instrumentu a jeho příslušné ratifikace. Při prepisu jmen fundátorů byla ve všech případech striktně dodržena transliterace. U fundací založených do roku 1800 je uvedena výše fundačního kapitálu. V dataci se nejčastěji vyskytují města České Budějovice (v tabulce užito zkrácené německé podoby „Budweis“) a Praha (v tabulce „Prag“). U méně častých míst je uveden jejich český název.

fundátor		materiál	datace		fol.
1.	Anna Barbara Hirschin	testament - fundace dominikánům (1500 zl.)	Budweis	1. 1. 1717	1r-6v
		codicillus	Budweis	1. 1. 1722	7r-9v
		kvitace	Budweis	1. 1. 1722	9v-11v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	29. 3. 1722	10r
		schválení a potvrzení městské rady	Budweis	12. 3. 1732	11v-12r
2.	Maria Elisabetha Bernardin	fundace kapli Smrtných Úzkostí Páně (800 zl.)	Budweis	24. 4. 1731	12r-14v
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	20. 1. 1732	14v-15r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	13. 3. 1732	15r
		schválení a potvrzení městské rady	Budweis	12. 3. 1732	15v
3.	Johann Weith Schwantle	fundace městské radě a farnímu kostelu (250 zl.)	Budweis	20. 10. 1731	16r-17v
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	10. 3. 1732	17v-18r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	30. 3. 1732	18r
4.	Erasmus und Helena Jene	testament - fundace špitálu sv. Václava a farnímu kostelu (2000 zl.)	Budweis	13. 4. 1733	18v-20v
		schválení a potvrzení městské rady	Budweis	17. 4. 1733	20v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	22. 4. 1733	20v
		testament (obsáhlejší)	Budweis	15. 4. 1733	20v-24r
5.	Regina Delaurentin	fundace farnímu kostelu (250 zl.)	Budweis	13. 10. 1736	25r-26r
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	10. 1. 1737	26r-26v

		zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 1. 1748	26v
6.	Anna Barbara Hirschin	fundace farnímu kostelu ( <i>100 zl.</i> )	Budweis	2. 1. 1735	27r-28r
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	2. 6. 1738	28r-28v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 1. 1748	28v
7.	Johannes Schnarcher	fundace chudým studentům ( <i>2500 zl.</i> )	Budweis	17. 6. 1755	29r-35r
		schválení finančního ředitelství	Prag	21. 5. 1755	35v-36r
8.	Magdalena Schwankin	fundace ševětínskému kostelu ( <i>320 zl.</i> )	Krumm- au (Český Krumlov)	3. 12. 1759	36v-38r
		schválení schwarzenberského vrchního úřadu	Frauenberg (Hluboká)	22. 10. 1759	38r
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	5. 2. 1760	38r-38v
9.	piaristé	fundace špitálu, prostředky na studia ( <i>kapitál neuveden</i> )	Budweis	9. 5. 1761	39r-44v
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	28. 1. 1762	45r
10.	Anna Barbara Hirschin	fundace farnímu kostelu ( <i>600 zl.</i> )	Budweis	29. 10. 1759	45v-47v
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	17. 5. 1763	47v-48r
11.	Pater Johann Schnarcher	zajištění prostředků na studia ( <i>500 zl.</i> )	Budweis	24. 4. 1764	48r-51r, 52r-57r
		schválení a potvrzení městské rady	Budweis	7. 5. 1764	51v-52r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	16. 10. 1764	57r-57v
12.	Johann Carl Jäth	fundace farnímu kostelu ( <i>300 zl.</i> )	Budweis	24. 1. 1767	58r-59v
		oznámení o postoupení fundační listiny vyšší instanci ke schválení	Budweis	s. d.	60r
13.	Paul Loyd	fundace dubenskému kostelu ( <i>100 zl.</i> )	Budweis	16. 8. 1768	60v-62v
14.	Mathias Lauseker	fundace kostelu v Rychnově nad Malší ( <i>150 zl.</i> )	Böhmisch Reichenau (Rychnov nad Malší)	24. 5. 1784	63r-63v
		ratifikace arcibiskupské konsistoře	Prag	1. 6. 1784	63v
15.	piaristé	revers, písemné prohlášení o vlastnictví zvonů	Budweis	14. 7. 1785	64r
16.	piaristé	rozpis mší z fundace Mathiase Lausekera	Budweis	19. 3. 1786	65r-66v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 8. 1786	66v

17.	pražský celní úřad	oznámení o změně výše úroků z 5 fundací	Prag	24. 8. 1786	68r
		potvrzení o shodnosti obsahu kopie s originálem	Budweis	1. 9. 1786	68v
18.	Martin Barroch	fundace farnímu kostelu ( <i>100 zl.</i> )	Budweis	7. 8. 1786	69r-69v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	6. 1. 1787	70r
19.	Erasmus und Helena Jene	fundace farnímu kostelu ( <i>150 zl.</i> )	Budweis	16. 2. 1787	71r-71v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	6. 3. 1787	72r
20.	Erasmus und Helena Jene	fundace špitálnímu kostelu sv. Václava ( <i>650 zl.</i> )	Budweis	16. 2. 1787	73r-74r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	6. 3. 1787	74r
21.	Franzischka von Bayrau	fundace piaristům ( <i>900 zl.</i> )	Budweis	16. 2. 1787	75r-76r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	6. 3. 1787	76r-76v
22.	P. Joannes Christan Gutwirth	fundace dubenskému kostelu ( <i>500 zl.</i> )	Duben (Dubné)	1. 2. 1789	77r-78r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 4. 1789	78r
23.	Johann Eigner	fundace poutníkům do Maria Zell ( <i>375 zl.</i> )	Budweis	12. 5. 1792	78v-79r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	21. 6. 1792	79r-79v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	5. 6. 1792	79v
24.	Maria Anna Mathez	fundace farnímu kostelu ( <i>200 zl.</i> )	Budweis	16. 6. 1791	80r-80v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	28. 6. 1791	80v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	24. 9. 1791	80v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	15. 12. 1791	80v-81r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 2. 1793	81r
25.	Maria Anna Mathez	fundace chudobinci ( <i>500 zl.</i> )	Budweis	16. 6. 1791	81r-81v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	21. 9. 1792	81v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	29. 10. 1792	81v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 2. 1793	81v
26.	Anton Höinig	fundace chudým a nemocným ( <i>750 zl.</i> )	Prag	10. 9. 1792	82r-83r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	6. 9. 1793	83r
		schválení a potvrzení městské rady	Budweis	30. 9. 1793	83r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 10. 1793	83r
27.	Anton Höinig	fundace chudým a nemocným ( <i>750 zl.</i> )	Prag	10. 9. 1792	83v-84r

		schválení českého zemského gubernia	Prag	6. 9. 1793	84r
		schválení a potvrzení městské rady	Budweis	30. 9. 1793	84r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 10. 1793	84r-84v
28.	Emanuel Rotter	fundace rudolfovskému kostelu ( <i>22 zl. 28 kr.</i> )	Budweis	8. 7. 1796	86r-87r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	20. 12. 1796	87r-87v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	31. 8. 1797	87v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 10. 1797	87v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	6. 10. 1797	87v
29.	Jonas Becher von Greifenbecher	fundace farnímu kostelu ( <i>1000 zl.</i> )	Budweis	1. 3. 1797	88r-89r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 5. 1797	89r-89v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	31. 8. 1797	89v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 10. 1797	89v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	6. 10. 1797	89v
30.	Georg Steinzinger	fundace piaristům ( <i>300 zl.</i> )	Budweis	7. 8. 1796	90r-91r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	25. 1. 1797	91r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	26. 9. 1797	91v
31.		protokol o kontrole koryta řeky Malše	Budweis	3. 10. 1799	92r-93r
32.	českobudějovické děkanství	zajištění platu pro katechetu dívčí školy ( <i>kapitál neuveden</i> )	Budweis	9. 5. 1797	97r-98v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	6. 6. 1797	98v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	12. 12. 1797	98v
33.	Karl Anton Reifenfels	fundace farnímu kostelu	Budweis	21. 5. 1802	99r-99v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	30. 8. 1802	99v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	12. 10. 1802	100r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	5. 3. 1803	100r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	23. 4. 1803	100r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	14. 6. 1803	100r
34.	piaristé	fundace piaristickému gymnáziu	Budweis	9. 7. 1802	100v-102r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	4. 3. 1803	102r-102v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	4. 6. 1803	102v

		zapsání do knihy fundací	Budweis	20. 6. 1803	102v
35.	Ignaz Schnabl	fundace farnímu kostelu	Budweis	13. 12. 1802	103r-103v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	6. 3. 1802	103v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 6. 1803	103v-104r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	10. 7. 1803	104r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	7. 10. 1803	104r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	18. 11. 1803	104r
36.	Simon Dudak	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	23. 4. 1803	104v-105r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	15. 7. 1803	105r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	6. 8. 1803	105r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	2. 3. 1804	105r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	2. 5. 1804	105r
37.	Wenzl Kosteletzky	fundace chudobinci	Budweis	24. 10. 1803	105v-106r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	11. 3. 1804	106r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 4. 1804	106r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	12. 8. 1804	106r-106v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	17. 9. 1804	106v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	15. 10. 1805	106v
38.	Josepha Etmeyer	fundace farnímu kostelu	Budweis	12. 9. 1803	106v-107v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	25. 3. 1804	107v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	17. 4. 1804	107v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	14. 9. 1804	107v-108r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	2. 11. 1804	108r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	13. 12. 1804	108r
39.	Kaspar Moser	fundace piaristům	Budweis	1. 9. 1807	108r-109r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	12. 10. 1807	109r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	21. 9. 1807	109v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	25. 6. 1808	109v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	5. 8. 1808	109v

		zapsání do knihy fundací	Budweis	19. 8. 1808	109v
40.	Theresia Etter	fundace chudobinci	Budweis	19. 1. 1810	109v-110v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	4. 3. 1810	110v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	1. 6. 1810	111r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	24. 6. 1810	111r
41.	Georg Peindl	fundace piaristům	Budweis	16. 3. 1810	111r-111v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	9. 6. 1810	111v-112r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 7. 1810	112r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	15. 9. 1810	112r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	8. 1. 1811	112r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	24. 1. 1811	112r
42.	Theresia Etter	fundace farnímu kostelu	Budweis	19. 1. 1810	112v-113r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	29. 4. 1810	113r-113v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 6. 1810	113v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	12. 10. 1810	113v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	22. 1. 1811	113v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 2. 1811	113v
43.	Theresia Makmahon	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 11. 1812	114r-115r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	26. 3. 1813	115r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	17. 4. 1813	115r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 6. 1813	115r-115v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 7. 1813	115v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	26. 7. 1813	115v
44.	Katharina Suchý	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	9. 10. 1812	115v-116v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	26. 3. 1813	116v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	17. 4. 1813	117r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 6. 1813	117r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 7. 1813	117r
45.		plán na zajištění vdov po učitelích a sirotků	Budweis	20. 8. 1813	117v-120r



		oznámení o realizaci plánu Královehradecké konsistoře	Budweis	5. 5. 1811	120r-121v
46.	Helena Helfert	fundace chudobinci	Budweis	3. 12. 1813	122r-123r
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	11. 12. 1813	123r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 1. 1814	123r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	14. 2. 1814	123r-123v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	25. 4. 1814	123v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	28. 5. 1814	123v
47.	Mariana a Georg Beinl	fundace piaristům	Budweis	2. 6. 1815	123v-124v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	30. 4. 1815	124v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	17. 12. 1815	124v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	30. 3. 1816	124v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	15. 5. 1816	124v
48.	Mathäus Dvoržak	snížení úroku ze starší fundace piaristům	Budweis	3. 5. 1816	125r-125v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 10. 1816	125v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 12. 1816	125v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	7. 2. 1817	125v
49.	Mathäus Dvoržak	zápis týkající se stejné věci jako předešlý	Budweis	3. 5. 1816	126r-126v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 10. 1816	126v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 12. 1816	126v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	7. 2. 1817	126v
50.	Johann a Agnes Mieschtiak	snížení platu z fundace piaristům na polovinu	Budweis	3. 5. 1816	127r-127v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 10. 1816	127v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 12. 1816	127v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	7. 2. 1817	128r
51.	Klara Serauer	fundace farnímu kostelu	Budweis	14. 7. 1804	128r-129r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	26. 10. 1804	129r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	5. 12. 1804	129r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	7. 3. 1805	129r
52.	Georg Müller	fundace farnímu kostelu	Budweis	25. 2. 1820	129v-130v

		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	20. 3. 1820	130v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 11. 1820	130v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 1. 1821	131r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 5. 1821	131v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	15. 6. 1821	131v
		dodatek	Budweis	5. 6. 1821	131v-132r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	15. 6. 1821	132r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	26. 6. 1821	132r
53.	Sophia Achatz	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 11. 1821	132v-134r
		písemné zavázání vedoucího kostelních účtů k plnění závazků	Budweis	s. d.	134r-134v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	28. 2. 1822	134v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 4. 1822	134v
		schválení českého zemského gubernia	Budweis	10. 7. 1822	134v
54.	Adalbert Achatz	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 11. 1821	135r-136v
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	136v
		písemné zavázání vedoucího kostelních účtů k plnění závazků	Budweis	s. d.	137r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	28. 2. 1822	137r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 4. 1822	137r
		schválení českého zemského gubernia	Budweis	10. 7. 1822	137v
55.	Wenzl a Regina Halsdorfer	fundace farnímu kostelu	Budweis	26. 3. 1822	137v-139r
		písemné zavázání vedoucího kostelních účtů k plnění závazků	Budweis	s. d.	139r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	25. 5. 1822	139r-139v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	26. 3. 1822	139v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	9. 1. 1824	140r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	20. 3. 1824	140r
56.	Bartlmä Georg Rzepa	fundace chudobinci	Budweis	11. 2. 1820	140r-141r

		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	141r
		písemné zavázání vedoucího kostelních účtů k plnění závazků	Budweis	20. 3. 1820	141r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 11. 1820	141v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 1. 1821	141v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	8. 5. 1821	141v
57.	Anton Rzepa	změna podstaty fundace	Budweis	25. 8. 1821	142r-142v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	16. 3. 1824	142v
58.	Adalbert Bayer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	20. 1. 1824	142v-144v
		písemné zavázání faráře o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	144v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	4. 8. 1824	144v-145r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	21. 8. 1824	145r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	9. 11. 1824	145r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	30. 11. 1824	145r-145v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 12. 1824	145v
59.	Michael Kaiser	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 12. 1823	145v-146v
		písemné zavázání faráře o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	146v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	29. 8. 1824	146v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	26. 7. 1824	147r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	18. 9. 1824	147r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	7. 12. 1824	147r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	18. 12. 1824	147r
60.	českobudějovické děkanství	povinnosti plynoucí budějovickému lazaretu	Budweis	15. 9. 1824	147v-153v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	15. 12. 1824	153v
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	18. 1. 1825	154r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	27. 1. 1825	154r
61.	Anton Klaudi	zajištění platu pro školního učitele v Českém Vrbném	Budweis	1. 9. 1827	154r-154v
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	155r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 2. 1828	155r

		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	16. 3. 1828	155r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	26. 3. 1828	155r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	6. 5. 1828	155r
62.	Anton Klaudi	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	16. 5. 1827	155v-156v
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	157r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 2. 1828	157r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	16. 3. 1828	157r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	26. 3. 1828	157v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	6. 5. 1828	157v
63.	Anton Klaudi	fundace chudobinci	Budweis	16. 5. 1827	157v-158v
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	158v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 2. 1828	158v-159r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	16. 3. 1828	159r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	26. 3. 1828	159r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	6. 5. 1828	159r
64.	Juliana Prosill	fundace farnímu kostelu	Budweis	18. 11. 1823	159v-160r
		písemné zavázání administrátora o přesném plnění závazků	Budweis	8. 10. 1824	160r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	30. 4. 1825	160r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 6. 1825	160r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	24. 11. 1825	160v
65.	Juliana Prosill	fundace piaristům	Budweis	18. 11. 1823	160v-161r
		písemné zavázání rektora piaristů o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	161r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	30. 4. 1825	161r-161v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 6. 1825	161v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	24. 11. 1825	161v
66.	bezejmenný fundátor	fundace farnímu kostelu	Budweis	28. 4. 1828	162r-163r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	4. 9. 1828	163r

		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	5. 10. 1828	163r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	15. 10. 1828	163v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	1. 12. 1828	163v
67.	Adalbert Graman	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	4. 4. 1828	163v-164v
		písemné zavázání rudolfovského faráře o přesném plnění závazků	s. l.	s. d.	164v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	7. 10. 1828	165v-165r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	25. 10. 1828	165r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	31. 10. 1828	165r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	3. 12. 1828	165r
68.	bezejmenný fundátor	fundace farnímu kostelu	Budweis	18. 9. 1828	165v-166r
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	166r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	25. 6. 1829	166r-166v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	23. 7. 1829	166v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	29. 7. 1829	166v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	24. 8. 1829	166v
69.	Eleonora Wonesch	fundace farnímu kostelu	Budweis	10. 1. 1830	167r-168r
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	168r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	22. 6. 1830	168r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	12. 7. 1830	168r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	25. 7. 1830	168v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	6. 7. 1830	168v
70.	Wenzl Mederer	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	12. 3. 1831	168v-169v
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	169v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	12. 1. 1832	170r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 2. 1832	170r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	21. 2. 1832	170r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	4. 4. 1832	170r
71.	Dominik Höher	fundace farnímu kostelu	Budweis	1. 4. 1833	170r-172v

		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	172v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 3. 1833	172v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	23. 4. 1833	172v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	4. 5. 1833	172v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	29. 7. 1833	172v
72.	Rosina Haas	fundace farnímu kostelu	Budweis	3. 9. 1832	173r-174r
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	174r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	16. 1. 1833	174r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	6. 7. 1833	174r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	16. 7. 1833	174v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	30. 9. 1833	174v
73.	Theresia Ettmayer	fundace farnímu kostelu	Budweis	5. 9. 1834	174v-175v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	19. 11. 1834	176r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	1. 12. 1834	176r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	16. 12. 1834	176r
74.	Theresia Ettmayer	fundace piaristům	Budweis	5. 9. 1834	176r-177v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	19. 11. 1834	177v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	1. 12. 1834	177v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	16. 12. 1834	177v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	12. 3. 1835	177v
75.	Agnes Schmidt	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 2. 1835	177v-179r
		písemné zavázání děkana o přesném plnění závazků	Budweis	s. d.	179r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	20. 6. 1835	179r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	9. 8. 1835	179v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	21. 8. 1835	179v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	16. 11. 1835	179v
76.	Nathanael Milentz	fundace farnímu kostelu	Budweis	8. 10. 1835	179v-180v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	24. 12. 1835	181r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	16. 1. 1836	181r

		schválení českého zemského gubernia	Prag	26. 1. 1836	181r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	5. 6. 1836	181r
77.	Anna a Franziska Rogoisky	fundace chudobinci	Budweis	29. 9. 1835	181r-182r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	30. 3. 1836	182r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	26. 4. 1836	182r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	30. 6. 1836	182r
78.	Veronika Holansky	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 2. 1836	182r-184r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	27. 4. 1836	184r-184v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	19. 5. 1836	184v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	1. 6. 1836	184v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	25. 7. 1837	184v
79.	Anna Rogoisky	fundace farnímu kostelu	Budweis	10. 10. 1836	184v-186r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	17. 2. 1837	186r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 3. 1837	186r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	22. 3. 1837	186r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	25. 7. 1837	186r
80.	Adalbert Bayer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 7. 1837	186v-187v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	12. 10. 1837	187v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 10. 1837	187v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	8. 11. 1837	187v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	1. 3. 1838	187v
81.	Peter Veith	fundace kapli Nejsvětější trojice	Budweis	20. 8. 1838	188r-190r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	6. 11. 1838	190v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	15. 11. 1838	190v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	1. 12. 1838	191r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 2. 1839	191r
82.	Adalbert Bayer	prostředky na školní pomůcky pro chudé děti	Budweis	1. 3. 1838	191r-192r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	15. 6. 1838	192v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	27. 7. 1838	192v-193r

		zapsání do knihy fundací	Budweis	24. 3. 1839	193r
83.	Johann Geith	školní fundace	Budweis	3. 3. 1843	193v-194v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	23. 8. 1843	194v
		zapsání do knihy fundací	Budweis	9. 2. 1844	194v
84.	Mathias Jungbauer	fundace chudobinci	Budweis	22. 11. 1844	195r-195v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	20. 1. 1846	196r
		zapsání do knihy fundací	Budweis	31. 3. 1846	196r
85.	Johann Geith	fundace chudobinci	Budweis	22. 11. 1844	196r-196v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	13. 2. 1846	197r
86.	Karl Pelzeter	fundace chudobinci	Budweis	22. 11. 1843	197r-198v
		schválení českého zemského gubernia	Budweis	6. 3. 1846	198v
87.	Friedrich Klaudi	fundace chudobinci	Budweis	22. 11. 1843	198v-199r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	13. 2. 1846	199v
88.		fundace válečným invalidům z Budějovického kraje	Budweis	30. 10. 1860	199v-201r
	českobudějovická městská rada	schválení pražského místodržitelství z hlediska politické stránky fundace	Prag	19. 4. 1861	201r
		schválení K. K. 1. Infanterie a Zemského generálního komanda v Čechách z hlediska vojenské stránky fundace	Prag	2. 5. 1861	201r-201v
89.	Johann Rosenauer	školní fundace	Budweis	14. 1. 1853	201v-202r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	29. 3. 1853	202v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	15. 6. 1853	202v
90.	A. M. Pollak	školní fundace	Budweis	21. 1. 1859	202v-203v
		schválení českého místodržitelství	Prag	12. 5. 1859	203v
91.	P. Mathias Hansa	fundace dubenskému kostelu	Budweis	29. 10. 1861	204r-205v
92.	Anna Bedenk	fundace piaristům	Budweis	25. 1. 1855	206r-206v
93.	Katharina Leeb	fundace piaristům	Budweis	13. 1. 1859	207r-208r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 1. 1859	208r
		schválení českého místodržitelství	Prag	13. 4. 1859	208v



94.	Katharina Přihoda	fundace piaristům	Budweis	18. 11. 1861	208v-210r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 1. 1862	210r
		schválení českého místodržitelství	Prag	10. 3. 1862	210r
95.	Adolf Knapp	fundace piaristům	Budweis	11. 4. 1864	210v-211v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	25. 6. 1864	211v
		schválení českého místodržitelství	Prag	2. 11. 1864	211v
96.	Maria Anna Treml	fundace piaristům	Budweis	12. 4. 1864	212r-213r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	25. 6. 1864	213r
		schválení českého místodržitelství	Prag	2. 11. 1864	213r
97.	piaristé	fundace bratrstvu (Leichenbruderschaft)	Budweis	9. 6. 1865	213v-215r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 6. 1865	215r
		schválení českého místodržitelství	Prag	7. 8. 1865	215r
98.	Veronika Plank	fundace nové nemocnici	Budweis	10. 3. 1829	215v-218v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	7. 1. 1831	219r
99.	Adalbert Froniek	fundace olešnickému kostelu	Budweis	22. 3. 1813	219r-219v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	26. 6. 1813	220r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	1. 8. 1813	220r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	2. 10. 1813	220r
100.	Mathias Prinz	fundace olešnickému kostelu	Budweis	29. 9. 1820	220v-221v
		písemné zavázání olešnického duchovního správce	Ellexnitz (Olešnice)	23. 11. 1820	221v
		písemné zavázání českobudějovického správce kostelních a fundačních účtů	Budweis	24. 11. 1820	221v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	10. 4. 1821	221v-222r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	1. 5. 1821	222r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	1. 6. 1821	222r
101.	Martin Gindra	fundace olešnickému kostelu	Budweis	10. 11. 1843	222v-224r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 7. 1844	224r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 9. 1844	224r

		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 9. 1844	224r
102.	Johann Petschmann	fundace olešnickému kostelu	Budweis	28. 11. 1843	224v-225v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 7. 1844	225v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 9. 1844	226r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 9. 1844	226r
103.	Maria Petschmann vulgo Machulka	fundace olešnickému kostelu	Budweis	10. 11. 1843	226r-226v *
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 7. 1844	226v *
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 9. 1844	226v *
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 9. 1844	226v *
104.	Anna Maria Milota	fundace olešnickému kostelu	Budweis	24. 11. 1843	227r-228v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 7. 1844	228v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 9. 1844	228v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 9. 1844	229r
105.	Mathias Papouschek	fundace olešnickému kostelu	Budweis	23. 11. 1843	229r-230v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 7. 1844	230v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 9. 1844	231r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 9. 1844	231r
106.	Franz, Paul, Johann, Sophia, Elisabeth Tomaschek (sourozenci)	fundace olešnickému kostelu	Budweis	8. 11. 1843	231r-231v **
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	31. 7. 1844	231v **
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 9. 1844	231v **
		schválení českého zemského gubernia	Prag	17. 9. 1844	231v **
107.	Josef Fillek	fundace olešnickému kostelu	Budweis	19. 1. 1857	232r-233r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 4. 1857	233r
		schválení českého místodržitelství	Prag	12. 5. 1857	233r
108.	Sophia Pils	fundace olešnickému kostelu	Budweis	12. 12. 1859	233v-234v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 1. 1860	234v
		schválení českého místodržitelství	Prag	24. 2. 1860	234v
109.	P. Johann Bakula	fundace olešnickému kostelu	Budweis	24. 4. 1860	235r-236r

	(olešnický farář)	ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 8. 1860	236r
		schválení českého místodržitelství	Prag	11. 9. 1860	236r
110.	Rosalia Ulrick	fundace olešnickému kostelu	Budweis	9. 10. 1860	236v-237v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 1. 1861	237v
		schválení českého místodržitelství	Prag	19. 2. 1861	237v
111.	Johann Gindra	fundace olešnickému kostelu	Budweis	12. 10. 1860	237v-239v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 1. 1861	239v
		schválení českého místodržitelství	Prag	19. 2. 1861	239v
112.	Johann Gindra	fundace olešnickému kostelu	Budweis	27. 2. 1865	239v-241r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	7. 3. 1865	241r
		schválení českého místodržitelství	Prag	27. 4. 1865	241r
113.	P. Franz Blasius Kuderna	fundace chudým měšťanům	Budweis	12. 10. 1847	241v-242v
		schválení českého místodržitelství	Prag	20. 9. 1849	242v
114.	Josef Blätterbauer	fundace dubenskému kostelu	Budweis	22. 6. 1855	242v-243v
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	3. 9. 1855	243v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	15. 11. 1855	243v-244r
		schválení českého místodržitelství	Prag	3. 12. 1855	244r
115.	Katharina Homolka	fundace dubenskému kostelu	Budweis	22. 12. 1857	244r-245r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	1. 4. 1858	245r
		schválení českého místodržitelství	Prag	21. 5. 1858	245v
116.	Anna Kučzera	fundace dubenskému kostelu	Budweis	10. 7. 1858	245v-246v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	247r
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	247r
117.	Josef Koklar	fundace dubenskému kostelu	Budweis	24. 8. 1858	247r-248r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	248r
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	248v
118.	Jakob Koklar	fundace dubenskému kostelu	Budweis	18. 12. 1865	248v-249v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	31. 9. 1865	250r
		schválení českého místodržitelství	Prag	14. 11. 1865	250r

119.	Theresia Tauber	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	25. 5. 1852	250r-251r
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	13. 8. 1852	251r-251v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	24. 8. 1852	251v
		schválení českého místodržitelství	Prag	14. 9. 1852	251v
120.	Theresia Iglér	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	15. 1. 1855	251v-253r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	3. 2. 1855	253r
		schválení českého místodržitelství	Prag	24. 2. 1855	253r
121.	Mathias Powischer	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	10. 7. 1858	253v-254v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	254v
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	254v
122.	Maria Frank	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	20. 4. 1861	255r-256v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	29. 10. 1861	256v
		schválení českého místodržitelství	Prag	20. 11. 1861	256v
123.	Theresia Zusch	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	28. 10. 1861	257r-258r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 1. 1862	258r
		schválení českého místodržitelství	Prag	10. 3. 1862	258r
124.	Wenzl Kosteletzky	fundace chudobinci (totéž jako na fol. 105)	Budweis	24. 10. 1803	258v-259r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	11. 3. 1804	259r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 4. 1804	259r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	12. 8. 1804	259r
		schválení k zapsání do knihy fundací	Budweis	17. 9. 1804	259r
125.	Franz Karl Helfert	fundace kostelu sv. Trojice	Budweis	19. 7. 1848	259v-260v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 10. 1848	260v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	10. 11. 1848	260v
126.	Maria Zelenka	fundace kostelu sv. Trojice	Budweis	8. 8. 1858	261r-262r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	262r
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	262r
127.	Sophia Grossmann	fundace kostelu sv. Trojice	Budweis	17. 1. 1861	262v-263v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	1. 8. 1861	264r

		schválení českého místodržitelství	Prag	30. 8. 1861	264r
128.	Lorenz und Magdalena Klaudi	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	24. 8. 1805	264r-265v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	8. 12. 1810	265v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	22. 12. 1810	265v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	25. 2. 1813	265v
129.	Veronika Harzer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 7. 1812	266r-266v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	13. 11. 1812	267r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	5. 12. 1812	267r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	30. 1. 1813	267r
130.	Anton und Elisabeth (neznámé příjmení)	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	17. 3. 1812	267v-268r
		písemné zavázání rudolfovského faráře o přesném plnění závazků	s. l.	s. d.	268r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	23. 8. 1812	268v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	19. 9. 1812	268v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	s. d.	268v
131.	P. Adalbert Schmied	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	24. 7. 1818	269r-269v
		písemné zavázání rudolfovského faráře o přesném plnění závazků	s. l.	s. d.	269v
		písemné zavázání českobudějovického správce kostelních a fundačních účtů	Budweis	s. d.	270r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	s. d.	270r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	9. 4. 1819	270r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	25. 9. 1819	270r
132.	Adalbert Bayer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 7. 1837	270v-271v
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	12. 10. 1837	271v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 10. 1837	271v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	8. 11. 1837	272r
133.	Adalbert Bayer	prostředky na školní pomůcky pro chudé děti	Budweis	1. 3. 1838	272r-273r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	15. 6. 1838	273r

		schválení českého zemského gubernia	Prag	27. 7. 1838	273v
134.	Adalbert Jungschaffer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 2. 1852	273v-274v
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	6. 10. 1852	274v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	16. 10. 1853	274v
		schválení českého místodržitelství	Prag	27. 10. 1852	275r
135.	Adalbert Bayer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 2. 1852	275r-276r
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	5. 8. 1852	276r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	15. 8. 1852	276r
		schválení českého místodržitelství	Prag	27. 8. 1852	276r
136.	Adalbert Bayer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 2. 1852	276v-278r
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	24. 6. 1854	278r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 6. 1854	278r
		schválení českého místodržitelství	Prag	14. 7. 1854	278r
137.	Adalbert Bayer	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	1. 2. 1852	278v-279v
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	5. 8. 1852	280r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	15. 8. 1852	280r
		schválení českého místodržitelství	Prag	27. 8. 1852	280r
138.	Peter Bender	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	9. 8. 1856	280v-281v
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	16. 1. 1857	281v-282r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	s. d.	282r
		schválení českého místodržitelství	Prag	12. 5. 1857	282r
139.	Mariana Stifter	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	6. 10. 1856	282r-283v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	5. 1. 1857	283v
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 1. 1857	283v
140.	P. Adalbert Chum	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	10. 7. 1850	284r-285r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	285r
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	285r
141.	Wenzl Rzepa	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	10. 7. 1858	285v-286v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	286v

		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	287r
142.	Johann Chrt	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	23. 12. 1859	287r-288r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 1. 1860	288v
		schválení českého místodržitelství	Prag	24. 2. 1860	288v
143.	P. Wilhelm Kralik	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	22. 12. 1859	289r-290v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 1. 1860	290v
		schválení českého místodržitelství	Prag	24. 2. 1860	290v
144.	P. Wilhelm Kralik	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	25. 3. 1861	291r-292r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	29. 10. 1861	292v
		schválení českého místodržitelství	Prag	20. 11. 1861	292v
145.	Theresia Gregor	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	26. 7. 1863	292v-294r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 12. 1863	294v
		schválení českého místodržitelství	Prag	15. 7. 1864	294v
146.	P. Wilhelm Kralik	fundace rudolfovskému kostelu	Budweis	28. 7. 1863	294v-296r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 12. 1863	296r
		schválení českého místodržitelství	Prag	15. 7. 1864	296v
147.	Anna Fischer	fundace chudobinci	Budweis	17. 9. 1860	296v-297v
		schválení českého místodržitelství	Prag	11. 11. 1860	298r
148.	Ernest Konstantin Ružiczka	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	21. 12. 1845	298r-299r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	16. 2. 1846	299r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	14. 3. 1846	299r
149.	Johann Krill	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	27. 3. 1849	299v-301r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	3. 8. 1849	301r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 8. 1849	301r
150.	Franz Karl Helfert	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	19. 9. 1848	301v-302v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	26. 10. 1848	303r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	10. 11. 1848	303r
151.	Karolina Liebenwein	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	18. 9. 1858	303r-304v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	304v

		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	304v
152.	Karolina Liebenwein	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	4. 10. 1858	305r-306r
		schválení českého místodržitelství	Prag	24. 11. 1858	306r
153.	Katharina Leeb	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	13. 1. 1859	306r-308r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 1. 1859	308r
		schválení českého místodržitelství	Prag	13. 4. 1859	308r
154.	Anna Egger	fundace staroměstskému kostelu	Budweis	22. 1. 1859	308v-309v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 1. 1859	310r
		schválení českého místodržitelství	Prag	13. 4. 1859	310r
155.	Hermann Herdtl	fundace farnímu kostelu	Budweis	7. 8. 1817	310v-311r
		ratifikace Erbsteuer-Hof-Comission	Prag	30. 1. 1818	311r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 3. 1818	311v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	7. 7. 1818	311v
156.	Barbara Ružiczka	fundace farnímu kostelu	Budweis	16. 8. 1844	311v-312v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	17. 8. 1844	312v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	12. 10. 1844	313r
157.	Ernest Konstantin Ružiczka	fundace farnímu kostelu	Budweis	4. 11. 1845	313r-314r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 11. 1845	314r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	13. 12. 1845	314r
158.	Katharina Schreiber	fundace farnímu kostelu	Budweis	10. 3. 1847	314v-315r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 3. 1847	315v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	1. 7. 1847	315v
159.	Franz Karl Helfert	fundace farnímu kostelu	Budweis	19. 9. 1848	315v-317r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	26. 10. 1848	317r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	10. 11. 1848	317v
160.	P. Anton Sichra	fundace farnímu kostelu	Budweis	21. 5. 1849	317v-318r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	9. 6. 1849	318v
		schválení českého zemského gubernia	Prag	16. 6. 1849	318v
161.	Katharina Miřziczka	fundace farnímu kostelu	Budweis	22. 5. 1849	318v-320r



		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 6. 1849	320r
		schválení českého zemského gubernia	Prag	20. 6. 1849	320v
162.	Josef Kozimaček	fundace poutníkům do Maria Zell	Budweis	20. 8. 1851	320r-322r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	29. 8. 1851	322r
		schválení českého místodržitelství	Prag	6. 9. 1851	322r
163.	P. Wenzl Nepřensky	fundace farnímu kostelu	Budweis	27. 11. 1851	322r-323r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 12. 1851	323v
		schválení českého místodržitelství	Prag	29. 12. 1851	323v
164.	Katharina Lexa	fundace farnímu kostelu	Budweis	27. 11. 1851	323v-324v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 12. 1851	325r
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 12. 1851	325r
165.	Rudolf Hann	fundace farnímu kostelu	Budweis	26. 10. 1852	325r-326r
166.	P. Kamillus Schmidt	fundace farnímu kostelu	Budweis	31. 7. 1854	326r-328r
		ratifikace zemského finančního ředitelství	Prag	24. 10. 1854	328r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	2. 11. 1854	328r
		schválení českého místodržitelství	Prag	4. 12. 1854	328v
167.	Katharina Troppe	fundace farnímu kostelu	Budweis	23. 6. 1854	328v-329v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	22. 10. 1854	330r
		schválení českého místodržitelství	Prag	8. 11. 1854	330r
168.	Stepfan Graf	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 3. 1854	330v-331r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	10. 7. 1854	331v
		schválení českého místodržitelství	Prag	21. 8. 1854	332r
169.	P. Wilhelm Kralik	fundace farnímu kostelu	Budweis	3. 12. 1856	332r-333r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	5. 1. 1857	333v
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 1. 1857	333v
170.	Jákob Pechtl	fundace farnímu kostelu	Budweis	17. 7. 1854	333v-335r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	22. 10. 1854	335r
		schválení českého místodržitelství	Prag	8. 11. 1854	335r
171.	Johann Valerian Jirsik	fundace farnímu kostelu	Budweis	24. 3. 1857	335v-338r

		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 4. 1857	338r
		schválení českého místodržitelství	Prag	12. 5. 1857	338v
172.	Anna Hirchenhahn	fundace farnímu kostelu	Budweis	23. 8. 1858	338v-340r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	340r
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	340r
173.	Anton Pawliczek	fundace farnímu kostelu	Budweis	10. 7. 1858	340v-341v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	341v
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	342r
174.	Maria Pawliczek	fundace farnímu kostelu	Budweis	23. 7. 1858	342r-343v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	8. 10. 1858	343v
		schválení českého místodržitelství	Prag	31. 10. 1858	343v
175.	Magdalena Rozum	fundace farnímu kostelu	Budweis	22. 1. 1858	343v-345v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	4. 2. 1858	345v
		schválení českého místodržitelství	Prag	2. 4. 1858	345v
176.	Elisabetha Kozymaczek	fundace poutníkům do Klatov	Budweis	20. 1. 1859	346r-347v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 1. 1859	347v
		schválení českého místodržitelství	Prag	13. 4. 1859	347v
177.	Katharina Leeb	fundace farnímu kostelu	Budweis	13. 1. 1859	348r-349v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 1. 1859	349v
		schválení českého místodržitelství	Prag	13. 4. 1859	350r
178.	Anna Egger	fundace farnímu kostelu	Budweis	21. 1. 1859	350r-351r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 1. 1859	351r
		schválení českého místodržitelství	Prag	13. 4. 1859	351v
179.	P. Johann Wonesch	fundace farnímu kostelu	Budweis	23. 12. 1859	351v-353v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 1. 1860	353v
		schválení českého místodržitelství	Prag	24. 2. 1860	353v
180.	Johann Zach	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 12. 1859	351r-352r ***
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	leden 1860	352v ***

		schválení českého místopředsedství	Prag	24. 2. 1860	352v ***
181.	Josef Deirich	fundace farnímu kostelu	Budweis	27. 12. 1859	352v-354v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 1. 1860	354v
		schválení českého místopředsedství	Prag	24. 2. 1860	354v
182.	Martin Brouczek	fundace farnímu kostelu	Budweis	15. 1. 1861	355r-356r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	15. 3. 1861	356v
		schválení českého místopředsedství	Prag	3. 4. 1861	356v
183.	Franziska Koydl	fundace farnímu kostelu	Budweis	17. 6. 1862	356v-358r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 4. 1863	358r
		schválení českého místopředsedství	Prag	12. 6. 1863	358v
184.	Barbora Eckl	fundace farnímu kostelu	Budweis	31. 10. 1862	358v-359v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	30. 4. 1863	360r
		schválení českého místopředsedství	Prag	12. 6. 1863	360r
185.	Martin Stockinger	fundace farnímu kostelu	Budweis	3. 10. 1863	360r-361r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 12. 1863	362r
		schválení českého místopředsedství	Prag	15. 7. 1864	362r
186.	Anna Schmidt	fundace farnímu kostelu	Budweis	1. 10. 1863	362r-363v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 12. 1863	363v
		schválení českého místopředsedství	Prag	15. 7. 1864	363v
187.	Anna Nowotný	fundace farnímu kostelu	Budweis	25. 9. 1863	364r-365v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 12. 1863	365v
		schválení českého místopředsedství	Prag	15. 7. 1864	365v
188.	Maria Zelenka	fundace farnímu kostelu	Budweis	20. 11. 1863	366r-367r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	11. 12. 1863	367v
		schválení českého místopředsedství	Prag	15. 7. 1864	367v
189.	Wenzl Leopold Chlumčanský	fundace farnímu kostelu	Budweis	13. 4. 1864	367v-369r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	25. 6. 1864	369v
		schválení českého místopředsedství	Prag	2. 11. 1864	369v
190.	Thomas Erhart	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	16. 7. 1866	369v-371r

		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 8. 1866	371v
		schválení českého místodržitelství	Prag	21. 11. 1866	371v
191.	Veronika Ragin	fundace dobrovodskému kostelu	Budweis	1. 7. 1866	371v-373r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	18. 8. 1866	373r
		schválení českého místodržitelství	Prag	21. 11. 1866	373r
192.	Laurenz Pawel	fundace farnímu kostelu	Budweis	12. 12. 1865	373r-374v
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	20. 12. 1865	374v
		schválení českého místodržitelství	Prag	9. 3. 1866	374v
193.	Ignatz Reischl	fundace farnímu kostelu	Budweis	18. 10. 1865	375r-376r
		ratifikace budějovické biskupské konsistoře	Budweis	27. 10. 1865	376r
		schválení českého místodržitelství	Prag	9. 3. 1866	376r
*	jedno folium nebylo očíslované				
**	dvě folia nebyla očíslovaná				
***	folium nesprávně očíslováno jako 351				

### Abecední rejstřík fundátorů z knihy č. 47

fundátor	číslo záznamu v tabulce	zmínka v textu práce na str.	fol. v knize č. 47
Achatz Adalbert	54		135r
Achatz Sophia	53		132v
Bakula Johann	109		235r
Barroch Martin	18		69r
Bayer Adalbert	58, 80, 82, 132, 133, 135, 136, 137	27	142v, 186v, 191r, 270v, 272r, 275r, 276v, 278v
Bayrau von Franzischka	21	39	75r
Bedenk Anna	92		206r
Bender Peter	138		280v
Bernardin Maria Elisabetha	2		12r
Blätterbauer Josef	114		242v
Brouczek Martin	182		355r
Deirich Josef	181		352v
Delaurentin Regina	5		25r
Dudak Simon	36		104v
Dvoržak Mathäus	48, 49		125r, 126r
Eckl Barbora	184		358v
Egher Anna	154, 178		308v, 350r
Eigner Johann	23		78v
Erhart Thomas	190		369v
Etmeyer Josepha	38		106v
Etter Theresia	40, 42		109v, 112v
Ettmayer Theresia	73, 74		174v, 176r
Fillek Josef	107		232r
Fischer Anna	147		296v
Frank Maria	122		255r
Froniek Adalbert	99		219r
Geith Johann	83, 85		193v, 196r
Gindra Johann	111, 112		237v, 239v
Gindra Martin	101		222v
Gutwirt Joannes Christan	22		77r
Graf Stepfan	168		330v
Graman Adalbert	67		163v
Gregor Theresia	145		292v
Greifenbecher von Jonas Becher	29		88r
Grossmann Sophia	127		262v
Haas Rosina	72		173r

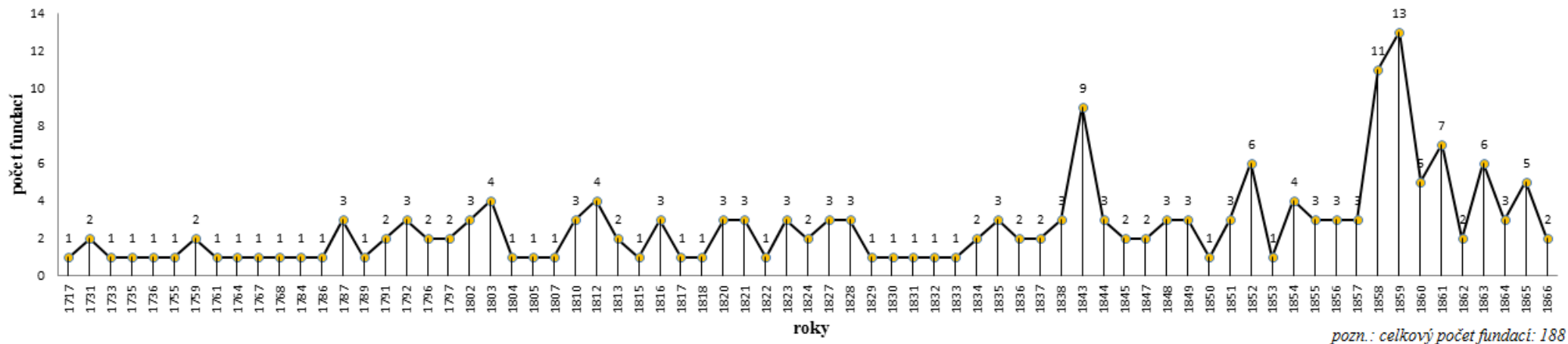
Halsdorfer Wenzl und Regina	55		137v
Hann Rudolf	165		325r
Hansa Mathias	91		204r
Harzer Veronika	129		266r
Helfert Franz Karl	125, 150, 159		259v, 301v, 315v
Helfert Helena	46		122r
Herdtl Hermann	155		310v
Hirchenhahn Anna	172		338v
Hirschlin Anna Barbara	1, 6, 10	37, 38	1r, 27r, 45v
Höher Dominik	71		170r
Holansky Veronika	78		182r
Homolka Katharina	115		244r
Hönig Anton	26, 27		82r, 83v
Chlumčanský Wenzl Leopold	189		367v
Chrt Johann	142		287r
Chum Adalbert	140		284r
Igler Theresia	120		251v
Jäth Johann Carl	12		58r
Jene Erasmus und Helena	4, 19, 20	36, 37, 38	18v, 71r, 73r
Jirsik Johann Valerian	171		335v
Jungbauer Mathias	84		195r
Jungschaffer Adalbert	134		273v
Kaiser Michael	59		145v
Klaudi Anton	61, 62, 63		154r, 155v, 157v
Klaudi Friedrich	87		198v
Klaudi Lorenz und Magdalena	128		264r
Knapp Adolf	95		210v
Koklar Jakob	118		248v
Koklar Josef	117		247r
Kosteletzky Wenzl	37, 124		105v, 258v
Koydl Franziska	183		356v
Kozimaček Josef	162		320r
Kozymaczek Elisabetha	176		346r
Kralik Wilhelm	143, 144, 146, 169		289r, 291r, 294v, 332r
Krill Johann	149		299v
Kučzera Anna	116		245v
Kuderna Franz Blasius	113		241v
Lauseker Mathias	14		63r
Leeb Katharina	93, 153, 177		207r, 306r, 348r
Lexa Katharina	164		323v
Liebenwein Karolina	151, 152		303r, 305r
Loyd Paul	13		60v

Makmahon Theresia	43		114r
Mathez Maria Anna	24, 25	38	80r, 81r
Mederer Wenzl	70		168v
Mieschtiak Johann und Agnes	50		127r
Milentz Nathanael	76		179v
Milota Anna Maria	104		227r
Miřizicka Katharina	161		318v
Moser Kaspar	39		108r
Müller Georg	52		129v
Nepřensky Wenzl	163		322r
Nowotný Anna	187		364r
Papouschek Mathias	105		229r
Pawel Laurenz	192		373r
Pawliczek Anton	173		340v
Pawliczek Maria	174		342r
Pechtl Jákob	170		333v
Peindl Georg	41, 47		111r, 123v
Pelzeter Karl	86		197r
Petschmann Johann	102		224v
Petschmann vulgo Machulka Maria	103		226r
Pils Sophia	108		233v
Plank Veronika	98		215v
Pollak A. M.	90		202v
Powischer Mathias	121		253v
Prinz Mathias	100		220v
Prosill Juliana	64, 65		159v, 160v
Přihoda Katharina	94		208v
Ragin Veronika	191		371v
Reifenfels Karl Anton	33	29	99r
Reischl Ignatz	193		375r
Rogoisky Anna und Franziska	77, 79		181r, 184v
Rosenauer Johann	89		201v
Rotter Emanuel	28	29, 41	86r
Rozum Magdalena	175		343v
Ruřizicka Barbara	156		311v
Ruřizicka Ernest Konstantin	148, 157		298r, 313r
Rzepa Anton	57		142r
Rzepa Bartlmä Georg	56		140r
Rzepa Wenzl	141		285v
Serauer Klara	51		128r
Schmidt Agnes	75		177v
Schmidt Anna	186		362r

Schmidt Kamillus	166		326r
Schmied Adalbert	131		269r
Schnabl Ignaz	35		103r
Schnarcher Johannes	7, 11	38, 41	29r, 48r
Schreiber Katharina	158		314v
Schwankin Magdalena	8		36v
Schwantle Johann Weith	3		16r
Sichra Anton	160		317v
Steinzinger Georg	30		90r
Stifter Mariana	139		282r
Stockinger Martin	185		360r
Suchý Katharina	44		115v
Tauber Theresia	119		250r
Tomaschek Franz, Paul, Johann, Sophia, Elisabeth	106		231r
Treml Maria Anna	96		212r
Troppe Katharina	167		328v
Ulrick Rosalia	110		236v
Veith Peter	81		188r
Wonesch Eleonora	69		167r
Wonesch Johann	179		351v
Zach Johann	180		351r
Zelenka Maria	126, 188		261r, 366r
Zusch Theresia	123		257r



**Graf č. 1 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – chronologické rozložení fundací**



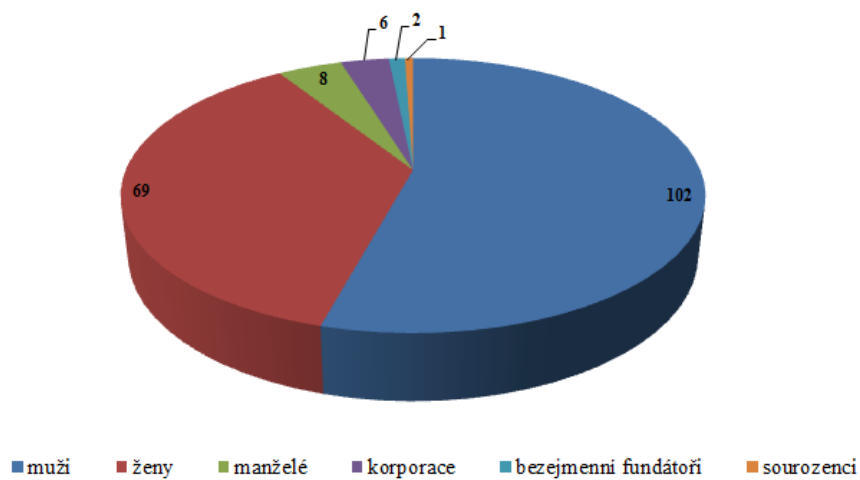
**Tabulka č. 2 – Přehled fundací z knihy č. 47 - počet fundací dle desetiletí**

<b>desetiletí</b>	<b>počet fundací</b>
1711-1720	1
1731-1740	5
1751-1760	3
1761-1770	4
1781-1790	6
1791-1800	9
1801-1810	13
1811-1820	15
1821-1830	17
1831-1840	15
1841-1850	23
1851-1860	52
1861-1870	25

**Tabulka č. 3 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – druhy fundací**

<b>předmět fundace</b>	<b>počet fundací</b>
kostel sv. Mikuláše, České Budějovice	66
kostel sv. Víta, Rudolfov	26
chudobinec, chudí, nemocní	24
českobudějovičtí piaristé	15
kostel sv. Václava, Olešnice	14
studijní účely	12
kostel Nanebevzetí Panny Marie, Dubné	8
kostel sv. J. Křtitele a sv. Prokopa, Č. Budějovice	8
kostel Panny Marie Bolestné, Dobrá Voda	7
českobudějovičtí měšťané	2
poutníci do Maria Zell	2
kaple Smrtných Úzkostí Páně, Č. Budějovice	1
kostel sv. Mikuláše, Ševětín	1
poutníci do Klatov	1
českobudějovičtí dominikáni	1
kostel sv. Ondřeje, Rychnov nad Malší	1
váleční invalidé	1
bratrstvo (Leichenbruderschaft)	1

**Graf č. 2 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – zastoupení fundátorů**



*pozn.: celkový počet fundací: 188*

**Tabulka č. 4 – Celkový přehled fundací z knihy č. 47 – zastoupení fundátorů**

fundátoři	počet fundátorů
muži	102
ženy	69
manželé	8
korporace	6
bezejmenní fundátoři	2
sourozenci	1

**Tabulka č. 5 – Fundace do roku 1800 – druhy fundací**

<b>druh fundace</b>	<b>počet fundací</b>
kostel sv. Mikuláše, České Budějovice	10
chudobinec, chudí, nemocní	6
studijní účely	4
českobudějovičtí piaristé	2
kostel Nanebevzetí Panny Marie, Dubné	2
kostel sv. Ondřeje, Rychnov nad Malší	2
kostel sv. Mikuláše, Ševětín	1
kostel sv. Víta, Rudolfov	1
kaple Smrtných Úzkostí Páně, Č. Budějovice	1
českobudějovičtí měšťané	1
poutníci do Maria Zell	1
českobudějovičtí dominikáni	1

**Tabulka č. 6 – Fundace do roku 1800 – zastoupení fundátorů**

<b>fundátoři</b>	<b>počet fundátorů</b>
muži	15
ženy	9
manželé	3
korporace	2

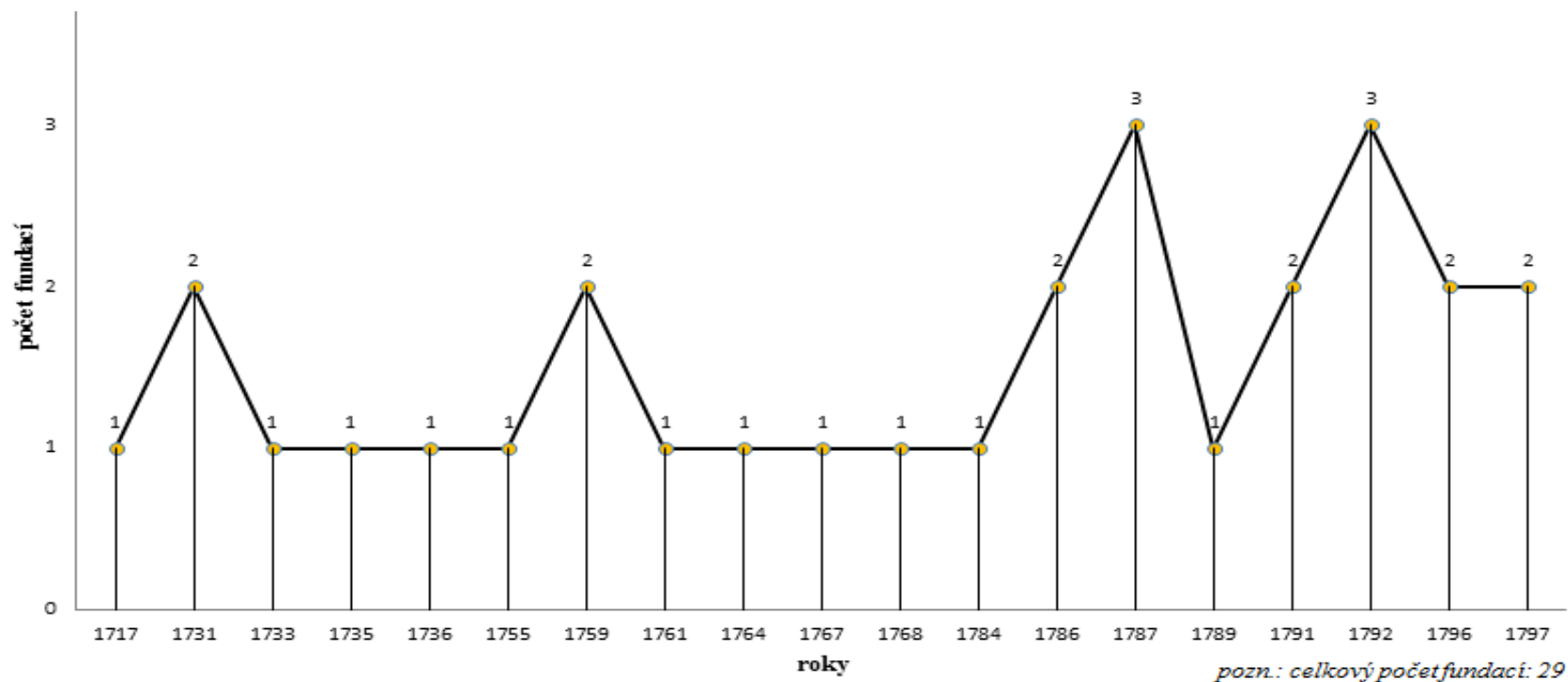
**Tabulka č. 7 – Fundace do roku 1800 – chronologické rozložení fundací**

<b>roky</b>	<b>počet fundací</b>		
1717	1	1767	1
1731	2	1768	1
1733	1	1784	1
1735	1	1786	2
1736	1	1787	3
1755	1	1789	1
1759	2	1791	2
1761	1	1792	3
1764	1	1796	2
		1797	2

**Tabulka č. 8 – Fundace do roku 1800 – výše fundačního kapitálu**

<b>výše fundačního kapitálu</b>	<b>počet fundací</b>
0-99 zl.	1
100-199 zl.	5
200-299 zl.	3
300-399 zl.	4
500-599 zl.	3
600-699 zl.	2
700-799 zl.	2
800-899 zl.	1
900-999 zl.	1
1000-1999 zl.	2
2000-2999 zl.	2

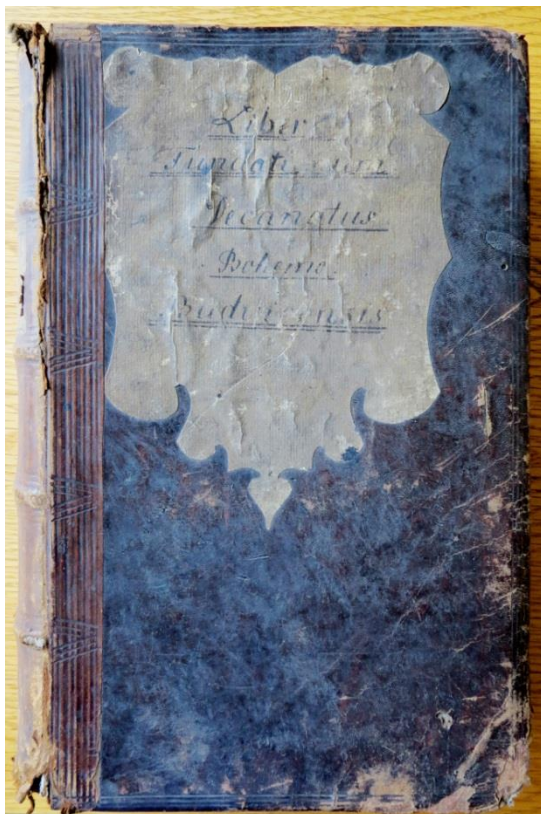
**Graf č. 3 – Fundace do roku 1800 – chronologické rozložení fundací**



Fotografie č. 1 – Přední strana desek knihy č. 47



Fotografie č. 2 – Přední strana desek knihy č. 48



Fotografie č. 3 – Zápis fundace Reginy Delaurentin (kniha č. 47, fol. 25<sup>v</sup>)

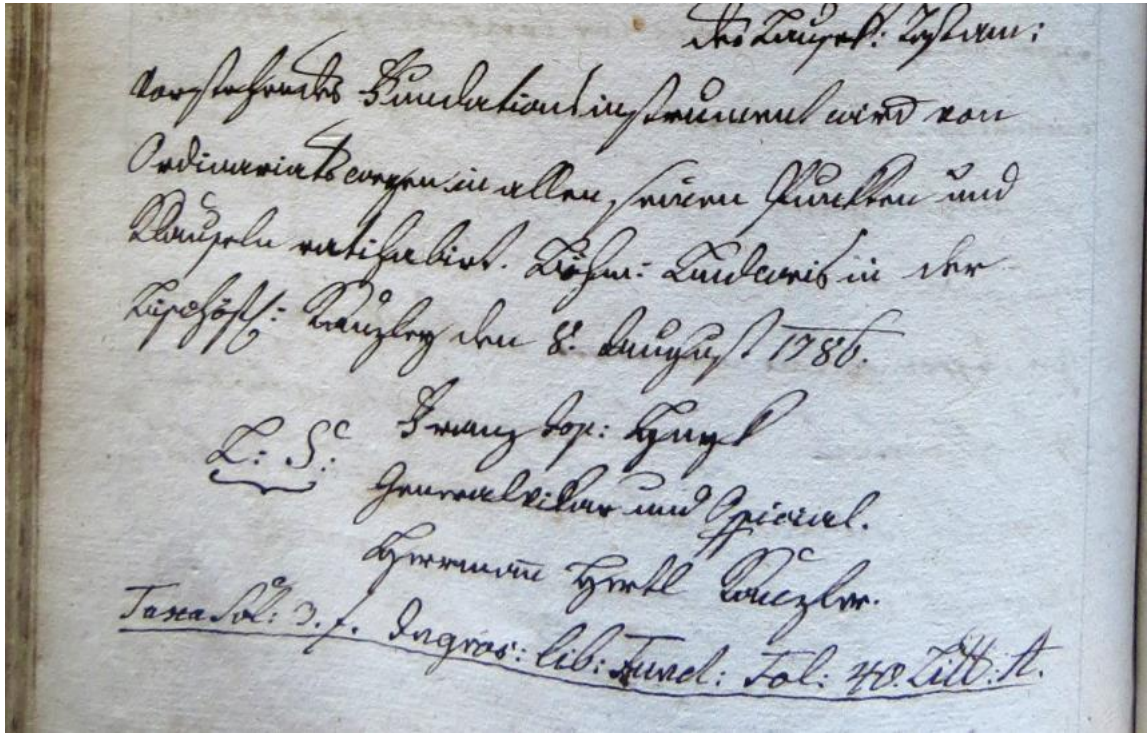
Handwritten Latin text in a cursive script, likely a record of a foundation. The text is written on aged, yellowed paper. Several lines are underlined in red ink. On the left margin, there is a vertical column of text, possibly a list of names or dates, also written in cursive. The main text begins with "Sancti... in... anno..." and continues with various names and dates, including "Navembrii" and "Kalendas". The text is dense and difficult to read due to the cursive style and fading.



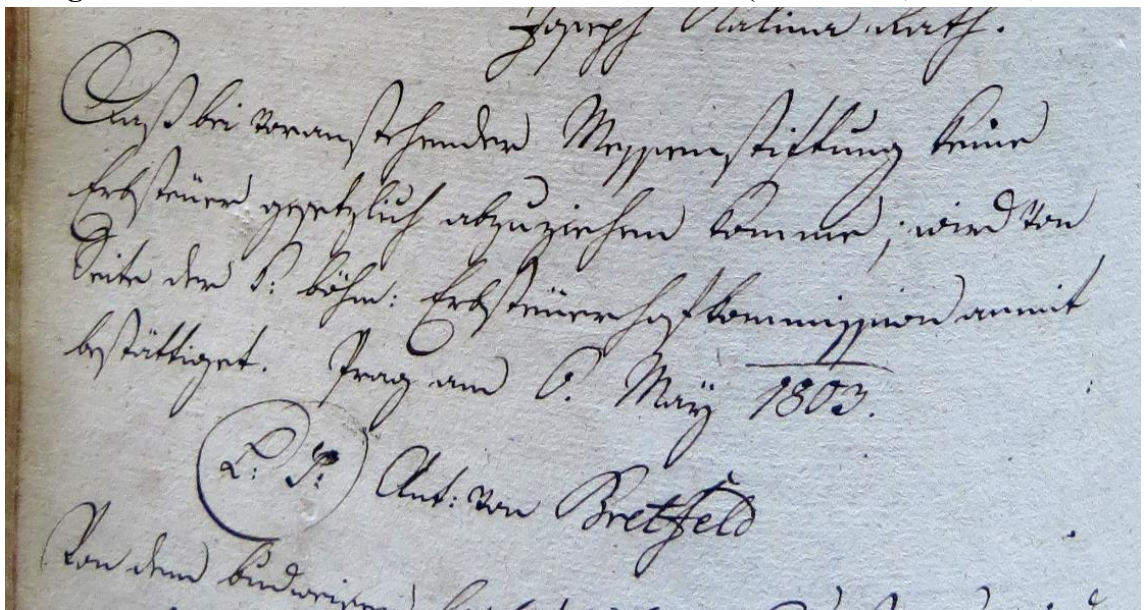
Fotografie č. 4 – Začátek zápisu fundace Marie Anny Mathez (kniha č. 47, fol. 81<sup>r</sup>)

15ten. August.  
Alten Landes unterzeichneten Consistorium des Armee-  
instituts in der König. Stadt Wien, und ist unterzeichnet  
Marie Françoise Anawillibla Gräfin von Saurau als Frau  
unserer hoch. Pfanz der Maria Anna Mathez gebornen  
Regentin und auch in Rechtsgewaltigen Pfanz-  
gesetzlichen, und die die jetzt erwachte hoch. Anwesenden  
Frau Maria Anna Mathez gebornen Regentin in ihrer letzt-  
willigen Anweisung des 11. Juny 1783. und publ. 27. August  
1784. im 11. d. Impallten Fürstlichen Gütern zu Anspell-  
gung der kaiserlichen Andereu hinterlassen hat, und diesen  
500 fl. eintrug die Hof. Räteu laut Anweisung N. 23388.  
yngend 5. gungeligen Gutungen ungelangt sind, als Anbin-  
und wird mit und gewen: ist Maria Françoise von Saurau zu  
Leben ist leben wolle nicht sein der oben dergewen Maria  
Françoise von Saurau, wird unterzeichnet Anweisung  
Sauf der dergewen Anweisung sind zu Anspell-  
gung der kaiserlichen Andereu nötig und unversäumt

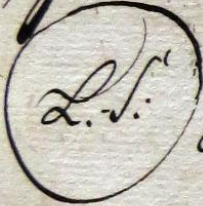
Fotografie č. 5 – Ratifikace budějovické biskupské konsistoře (kniha č. 47, fol. 66<sup>v</sup>)



Fotografie č. 6 – Ratifikace Erbsteuer-Hof-Kommission (kniha č. 47, fol. 103<sup>v</sup>)



Fotografie č. 7 – Ratifikace Českého zemského gubernia (kniha č. 47, fol. 81<sup>v</sup>)

N: 1074. unmmy/ kúúto úúúú úúúú.  
Vor einem d. l. böheimischen Landesgubernium  
im Auftrage des Reichs-Kriegs-Raths und  
ratifiziert. Datum Prag d. 21. August 1792.  
 *Prinz von G... ..*  
*...*  
Alte ... ..